

BARCELONA:
PER EDICIÓ
DUES PESSETES
CADA MES

La Veu de Catalunya

10 cts.

PENÍNSULA:
750 PTS. Trimestre
UNIÓ POSTAL:
16 PES. Trimestre

ANY XXXIII. - Núm. 8,430 - Dimarts, 5 de juny de 1923

Edició del vespre

Oficines i impremta: Escudellers, 10 bis - Telèfon 1841

LA SITUACIÓ A BARCELONA

(Discurs pronunciat al Congrés el dia 1 de juny de 1923 per l'ex-ministre nacionalista En Joan Ventosa i Calvell)

LA TRAGÉDIA CIUTADANA

El Sr. VENTOSA: Una vez más, señores diputados, la tragedia de Barcelona viene a ser tema de debate en el Congreso, y yo he de confesar que todo lo esperaba menos que el señor Guerra del Río, al tratar de este tema, más que interesante, trágico, viniera a hacer de él un arma para atacar a la Lliga Regionalista y para hablar de cosas tan inconexas con él como aquella de que nosotros llamamos allí, a los gobernadores, cónsules de España. Yo no sé si en esa asociación que ha constituido S. S. en Canarias, a imagen y semejanza de la Lliga Regionalista, que aquí combate, los llamarán así, ni me importa, porque (El señor Guerra del Río: No, no pueden parecerse jamás.) lo que yo quiero es apartar de este debate todo lo que haga referencia a cosas menudas, dejando de lado todo lo que pueda parecer cuestión política o condición electoral.

ELS GREUGES D'EN RAVENTOS

Señor Guerra del Río: por nuestro nacimiento, por nuestra vida en Barcelona, por nuestros intereses, por todo lo que es esencia de nuestra alma, creo yo que tenemos algún motivo más que S. S. para profesar a aquella ciudad y a aquella tierra honroso cariño.

El señor Guerra del Río presentaba el problema como un pleito que hubiera ventilado la Lliga Regionalista con el señor Raventós para vengar no sé qué agravio electoral. (No! Tentamos nosotros nuestro pleito con el señor Raventós y tenemos pleitos políticos con el Gobierno; pero jamás a esos pleitos políticos sacrificaremos lo que sea interés vital de nuestra ciudad y de nuestra tierra. Con el señor Raventós y con el Gobierno tenemos, como ciudadanos de Barcelona, otro agravio más honroso, y es que durante el mando del señor Raventós y mientras ha ocupado el Poder ese Gobierno se ha batido el trágico «record» de atentados y caídos en las calles de Barcelona: 50 muertos y un centenar de heridos en el espacio de cinco meses. Esto es, señor Guerra del Río, lo que nos impide a nosotros, por lo que luego voy a explicar, suplir con nuestra colaboración la acción de una autoridad que había perdido toda noción de los atributos que debe tener el gobernante. Pero vamos a examinar el caso concreto que hay planteado.

LA VAGUE DE TRANSPORTS

El tema ocasional de este debate es la huelga que se ha planteado en Barcelona en el ramo de Transportes, precisamente en el mismo momento, desgraciadamente en el mismo momento, en que la Exposición internacional del mueble prometía abrir un nuevo periodo de esplendor para aquella ciudad. Respecto a la huelga de transportes, yo no quiero entrar a examinar el planteamiento económico del problema; yo no quiero entrar a examinar cuál sea el origen del conflicto, ni cuáles sean las reivindicaciones obreras, ni si tales reivindicaciones obreras son justificadas o si, por el contrario, es justificada la resistencia patronal. Si hubiera sido éste un problema normal, es claro que esto sería lo más importante; pero el problema de Barcelona con la huelga de transportes plantea, no una cuestión de carácter económico, sino una cuestión esencialmente de interés público, porque

la huelga de transportes trae aparejada una consecuencia casi necesaria, la paralización de las industrias, y como consecuencia inmediata, el amontonamiento de basuras en las calles, y además plantea el problema fundamental del abastecimiento de la población. Ante este aspecto de carácter público, las autoridades no pueden abstenerse de intervenir. En las huelgas que tienen una finalidad esencialmente económica, las autoridades pueden en un momento determinado intervenir como mediadoras para ver de encontrar solución al conflicto; aunque, claro es que la intervención debe ser oportuna para que resulte eficaz, porque, caso de ser inoportuna, en lugar de ayudar a resolver el conflicto planteado, lo que puede hacer es envenenarlo más. Por eso seguramente el dignísimo señor alcalde de Barcelona, no estima oportuna su intervención, como pudo considerarla oportuna el señor Martínez Domingo en ocasión pasada, no ha intervenido hasta ahora en este conflicto.

EL CONFLICTE DE LES ESCOMBRES

Pero además de esta eventual intervención en el aspecto económico del problema, la autoridad no puede jamás abstenerse de intervenir en lo que afecte al interés público, al interés general de la población, por ejemplo, en este caso, para defender la salud pública en peligro por el amontonamiento de basuras en las calles, para asegurar la vida de la población resolviendo el problema del abastecimiento. En cuanto a estos aspectos se hace la pregunta de quién es el responsable de que la necesidad pública no se haya atendido.

El señor Guerra del Río, reproduciendo algo que yo he visto en los periódicos que han iniciado aquí una campaña, acusaba de ello al Ayuntamiento de Barcelona, y aun de rechazo a la Lliga Regionalista. (El señor Guerra del Río: Al alcalde y a los regionalistas.) A los regionalistas, con excepción de los radicales que forman parte del Ayuntamiento de Barcelona, les acusaba S. S. diciendo que no se habían ocupado ni prestado atención a este problema, porque querían colocar en situación difícil al gobernador para demostrar que en Barcelona no podía haber un gobernador sin consentimiento de la Lliga Regionalista. Yo digo al señor Guerra del Río que para enjuiciar fríamente, serenamente, es preciso examinar el problema tal como está planteado, siendo absolutamente imposible separarlo de los antecedentes que tiene y de las características que presenta.

L'ENDEMIA TERRORISTA

Antecedentes que tiene este problema. Antes he señalado el más grave de él: el endémico, el crónico terrorismo barcelonés, exacerbado en estos últimos cinco meses de Gobierno liberal en que ha estado allí el señor Raventós. Crea S. S. — todos los señores diputados estarán convencidos de ello — que mientras subsista el terrorismo barcelonés impune y pujante, ningún conflicto que en Barcelona pueda presentarse se resolverá en condiciones normales, ¡ni uno!, porque todos vendrán envenenados por él. Y es natural, porque mientras continue el terrorismo y mientras de uno y otro bando haya víctimas en las calles de Barcelona, ni habrá jurados que condenen, ni jueces que cumplan adecuadamente

su misión, ni ciudadanos que se atrevan a hacer uso de su libertad sin temor a la coacción y a la amenaza, ni aun autoridades que desempeñen con firmeza y energía sus cargos, porque se lo impide muchas veces, es preciso reconocerlo, el temor a esas amenazas, que, por desgracia, se han trocado en realidad en las calles de Barcelona.

EN RAVENTOS ABDICA DE TOTS ELS ATRIBUTS DEL PODER

En el actual conflicto de Barcelona esta coacción, que tiene su génesis en el terrorismo pistolero y que presenta manifestaciones múltiples, surge claramente desde los primeros momentos. Y yo he de decir con claridad, para que cada uno asuma su responsabilidad, que el señor Raventós abdicó de todas las atribuciones del poder y de la dignidad del poder ante la coacción del terrorismo. Y se vieron en las calles de Barcelona casos extraordinarios. Voy a referir algunos al Congreso, por ejemplo, repitiendo lo que en sesión consistorial — aunque después lo rectificara el señor Raventós — explicó el señor Maynés, teniente de alcalde, como resultado de su entrevista con él. El señor Maynés fue a ver al señor gobernador civil para pedir que protegiera los carros que habían de practicar la limpieza pública en las calles de Barcelona. El señor gobernador civil le contestó que pidiera autorización al Sindicato único. (El señor ministro de la Gobernación hace signos negativos.) El señor Raventós desmintió eso; ya lo sé. Perdone el señor ministro, que no he terminado. (El señor ministro de la Gobernación: El señor Raventós me dijo que no era exacto.) Es verdad, es verdad; dije que no era exacto; pero, sin embargo, hay un hecho que todo Barcelona sabe que es exacto, y es que circulaban por las calles de Barcelona unos carros que llevaban un rótulo que decía: «Autorizado por el Sindicato único». (El señor ministro de la Gobernación: El primer día, y lo quité la autoridad, no habiéndose vuelto a poner más.) El primer día y los días sucesivos, hasta que una protesta pública hizo al gobernador prohibir esto. De modo que no tiene nada de particular que aconsejara al señor Maynés aquello que públicamente se producía por las calles de Barcelona.

Otro caso. Un autobús ocasionó heridas tales a un caballo, en calle tan céntrica como la de Reforma, de Barcelona, que hubo que matarle, y, por falta de transportes, quedó allí, en un solar de dicha calle, el caballo inservible, con grave peligro para la salud pública. El Ayuntamiento, naturalmente, procurando que desapareciera, se dirigió a la misma empresa de los autobuses, que era la que había originado el accidente, y aquella empresa mandó cuatro o cinco hombres con un vehículo para recoger el caballo muerto. Cuando estaban en la tarea se acercaron unos hombres para ejercer coacción. Uno de los del grupo se dirigió a una pareja de la guardia civil que estaba allí cerca, y la pareja de la guardia civil contestó: «Verá usted, mientras no haya vías de hecho, tenemos nosotros instrucciones de guardar una actitud de absoluta prudencia». Yo no digo que haya que proceder en forma de represión violenta; pero si que impida un hecho delictivo, sin esperar a que se consuma. Es indispensable que la autoridad haga, en primer término, respetar lo que es esencial para la conservación de la salud pública y

para el interés general de la población, y si la autoridad no ampara este respeto, es absolutamente imposible pedir a otros organismos que hagan lo que la autoridad debía hacer y no hace.

EL SERVEI DE LA NETEJA FOU CONVERTIT EN UN PROBLEMA D'ORDRE PÚBLIC

El problema de limpieza de Barcelona, tal como estaba planteado, no era un problema de servicio municipal, sino que era un problema de orden público, que no incumbía ni podía resolver el Ayuntamiento, sino que debía, en todo caso, resolver el gobernador civil. Y no es un problema de servicio municipal por una razón bien clara y bien patente. El servicio municipal de limpieza pública está arrendado allí a una empresa. Hay una empresa concesionaria; los obreros de esta empresa estaban solidarizados con los huelguistas, y se negaban a practicar su trabajo. ¿Qué es lo que se iba a hacer, entonces? Sustituirlos con esquiroles, sin amparo de la autoridad gubernativa? Decir a aquella empresa que habían caducado sus derechos, cuando en las cláusulas de concesión estaba amparada por la cláusula de fuerza mayor? Utilizar voluntarios accidentales y transitorios que practicaran el servicio? Yo digo que ésta era, en todo caso, función del gobernador, que es quien tiene la fuerza y quien tiene, por tanto, los medios coercitivos para imponer el respeto a la autoridad; pero decir que eso debía practicarlo el alcalde, que no tiene medio alguno para imponer ese respeto a la vida de los obreros que realizaran ese servicio, es totalmente absurdo e imposible.

LA INDEFENSIO DE LA CIUTAT

Lo que es evidente, señor ministro, es que Barcelona, la ciudad de Barcelona, no se ha sentido en ningún momento amparada por la autoridad del gobernador civil. Y así, se ha visto, por ejemplo, cómo en los mismos montones de basura el humorismo que en medio de los mayores conflictos se manifiesta en las grandes urbes expresaba la opinión general de la ciudad respecto a la actuación del señor gobernador. Y si se rechaza este testimonio por anónimo, yo tengo la plena seguridad de que informes de otras autoridades de Barcelona distintas del gobernador se corroboraría todo lo que en este momento expreso al Congreso.

Pero yo creo que hemos de prescindir del caso concreto, ya que tiene relativamente un interés secundario. El saber quién es el responsable de deficiencias en la organización del servicio de limpieza. El mal de Barcelona es mucho más grave que esto; y no serán, ciertamente, el Ayuntamiento de Barcelona ni la Lliga Regionalista los que tengan la culpa de que hayan quedado cientos de atentados impunes en las calles de Barcelona y de que el terrorismo barcelonés quede impune e indestructible.

EL PROBLEMA DEL TERRORISME

Yo creo que debemos prescindir del caso concreto, para hablar, en general, del problema del terrorismo. Solo habré de alegar, contestando a una alusión del señor Guerra del Río, que nosotros no hemos pedido la declaración del estado de guerra, que ésta es cosa que incumbe al Gobierno

limitar pura y exclusivamente a señalar (por desgracia, es demasiado patente) el mal y a decir al Gobierno no una sola cosa: que lo que tiene que hacer se puede condensar y concretar en una sola palabra, que es «gobernar», que tiene manifestaciones diversas, pero cuyo significado esencial es que consiste, no en la mera exhibición de los atributos externos del Poder y en la dejación de las facultades esenciales de la autoridad, sino en el ejercicio positivo, real y efectivo de esas facultades. Yo creo que sería mucho mejor, incluso para la causa del orden público, que los organismos directivos de los Sindicatos ejercieran públicamente las funciones de gobierno, que el que aparezca con los atributos externos del Poder una autoridad, mientras actuase con la efectividad de la coacción otros organismos irresponsables.

En Barcelona, señor ministro de la Gobernación y señores del Gobierno, el problema del terrorismo se perpetúa precisamente porque no se goberna, porque en Barcelona no hay acción de autoridad ni actuación efectiva de los Tribunales de justicia.

No hay acción de autoridad; y así, vemos cómo allí se suceden períodos de represión y períodos de licencia, que preparan, a su vez, otros de represión; pero jamás se manifiesta la acción serena, constante, ecuánime, de la autoridad en la forma debida para producir efecto. Yo recuerdo que hace dos días ley en «La Libertad» un artículo de persona tan poco sospechosa como Salvador Quemes, conocido como sindicalista, en el que reconoce que en Barcelona no hay una acción efectiva de autoridad. (Un señor diputado: Eso lo reconocemos todos.) Perfectamente; pero el Gobierno no lo practica, y preconiza incluso el ejercicio de una acción preventiva para impedir la repetición de actos de terrorismo.

Pero es que, además, en Barcelona no funcionan efectivamente los Tribunales de justicia. Todos los atentados terroristas quedan durante años, sistemáticamente, seguidamente, impunes, y esto descorre el velo sobre todas las tinieblas del problema.

Porque imaginemos, señores diputados, que lo que ocurre con el terrorismo barcelonés ocurriera en cualquier otra manifestación; imaginad que los Tribunales de Justicia dejaran sistemáticamente impunes el robo o la falsificación de documentos. Al poco tiempo, a los pocos años, tendríais la seguridad de que los delitos de robo se habrían multiplicado y de que la falsificación de documentos se habría extendido de modo extraordinario. Y no vale decir que esos delitos, mal llamados sociales, porque son precisamente antisociales, se pueden curar con tal o cual reforma. No: se pueden curar con tal o cual reforma, como no se evitarían el robo o la falsificación modificando el régimen de la propiedad. A pesar de ello, seguirían los delitos, como siguen los delitos terroristas, como seguirán los delitos terroristas, mientras no se imponga la sanción debida a los que los cometen, para lo cual es indispensable una acción de policía y una acción de Justicia. Eso es lo que pretende la ciudad de Barcelona, eso es lo que reclama, con perfecto derecho a reclamar. Y precisamente porque no se ve remedio a eso, nada tiene de particular que se produzca allí aquel estado de opinión a que hacía referencia el señor Guerra del Río, que consiste en

(Segueix a la tercera plana)

D.ª Maria dels Dolors Olivas
de Noguer
vídua de D. Joaquim de Ribot

ha mort besant la imatge del Bon Jesús a les sis bores de la tarda del dilluns, 4 del corrent, als 63 anys d'edat,
havent rebut els Sants Sagraments i la Benedicció Apostòlica
DEU LA TINGUI AL CEL

Els que la ploren: fills Josep, Ferran, Maria de la Concepció (Religiosa Cistercense), Maria dels Dolors, Maria de la Mercè, Maria del Carme, Maria Assumpta; fills polítics Adelina de Balle, Albert Cortey, Josep Fort, néts, germà Joan i germana política Concepció Mata, nebots i cosins, demanats als amics i coneixuts que l'encomanen a Déu, pel qual favor els quedarán sempre més agrairats.

Camallera 4 de juny de 1923.

Banca Marsans, S. A.

Valors - Cupons - Girs - Canvi - Cotons - Viatges

Rambia de Canaletes, 2-4
BARCELONA

Direcció telegràfica:

MARSANSBANK

Apartat de Correus núm. 1

4530 A.

Telefons números... 4531 A.

4532 A.

SUCURSAL A MADRID

Avinguda del Comte de Peñalver, núm. 18

Dr. Montañá

dels Hospitals de París, Pell i Venèri, Sant Pau, 28, principal, 2.

LA DIABETES

es cura radicalment amb el

Vi Uranat PESQUI

que elimina el sucre a raig d'un gràm per dia, fortifica, calma la set, evita i cura

Les complicacions diabétiques

De venda en les bones farmàcies i drogueries

Rellogaria

magatzem pels voltants de la Plaça Relial, Passatge de la Pau, Escudellers, Avinguda del Comte de Peñalver, núm. 18

GRAN BALNEARI VICHY CATALA

CALDES DE MALAVELLA (Provincia de Girona)

TEMPORADA: de 1.er de maig a 30 d'octubre

Malalties de l'aparell digestiu. — Artritisme en les seves múltiples manifestacions. — Diabetes. — Glucosuria

Establiment de primer ordre, rodejat de frondosos parcs. Habitacions grans, còmodes i ventilades. Menjadors: cafè grandiosos. Salons esplèndids i elegants per a festes i atraccions. Capella molt formosa. Llum elèctrica. Camp per a tennis i altres esports. Garatge. Telèfon 408, Red de Girona.

ADMINISTRACIÓ: RAMBLA DE LES FLORS, 18, ENTRESOL

NO MAS DOLORES EN LOS PIES

Cuando creas tener pieo como estos
no parecerá tener los como esos

EMPIEZA LOS

SALTRATOS RODELL

Basta dissoldre una ambosta de Saltrats en un gibrill d'aigua caliente i banyar-se uns deu minuts en aquesta aigua així medicamentosa i lleugerament oxigenada. Quan els peus estan irritats i dolorits per la fatiga o la pressió del calçat, un bany així preparat fa desaparèixer com per encant tota inflexió i macadura, tota sensació de dolor i coixí. Per la seva acció tònica i asèptica, l'aigua calenta i salatrada porta demés, un aleujament immediat a la irritació, la picor i els defectes desagradables de la suor.

Si es perllonga la immersió s'ablanieixen els ulls de poll més fondos, com tota durició per grossa i adolorida que sigui, a tal punt, que després es poden arrencar amb tota facilitat, sense necessitat de naixalla ni estisores, operació sempre perillosa.

Els Saltrats Rodell curen i mantenen els peus en perfecte estat, de manera que el calçat nou us semblarà tan confortable com l'usat. Aquest tractament senzill i poc costós us tornarà la sort de posseir peus sans i sense defectes, que mai no us faran patir. D'altra manera el preu de cost us serà reemborsat per simple demanda.

Milions de paquets de Saltrats Rodell s'han venut amb aquesta garantia formal i la venda augmenta continuament, la qual cosa constitueix la millor prova de la seva eficàcia.

EN FARMACIAS Y CENTROS ESPECIALES

SALTRATOS RODELL

RECHAZAR LAS FALSIFICACIONES

Subscripció pública de 16.000 Obligacions hipotecàries de la Societat Productora de Forces Motrius

al 6 per 100 d'interès anual, lliure d'impostos presents i futurs, que es portarà a cap l'11 del corrent mes de juny

AL TIPUS DE 92 PER 100

ANTECEDENTS

LA SOCIETAT PRODUCTORA DE FORCES MOTRIUS, domiciliada a Barcelona (Diagonal, 468), es creà en 31 de març de 1917, amb un capital de pessetes 6.400.000, elevat posteriorment a 10 milions i a 30 milions per recent acord de la seva Junta General.

L'objecte de la Societat és construir i explotar salts d'aigua i subministrar fluid elèctric. Té construïts:

Salt d'aigua de Pobla de Segur (Lleida), derivat del riu Flamisell, amb 24.000 HP. installats.

Salt d'aigua anomenat Congost, derivat del mateix riu, la potència del qual és de 2.500 HP.

Salt d'aigua anomenat de Cledes, entre Bosost i Lès (Vall d'Aran), amb 16.000 HP. installats.

CARACTÉRISTIQUES

Les obligacions que s'emeten són al portador de 500 pessetes nominals, al 6 per 100 d'interès anual, pagador per cupons trimestrals, que venceran el 31 de març, 30 de juny, 30 de setembre i 31 de desembre, lliures d'impostos presents i futurs, amortitzables en 40 anys, a partir de juny de 1928.

GARANTIES

Les 16.000 obligacions han estat creades per escriptura atorgada davant del notari de Barcelona En Josep M.ª Aguirre, a 29 de maig de 1923, i gaudeixen de garantia especial hipotecària sobre els saltants de Cledes i Congost i sobre les ampliacions del de Pobla de Segur, la primitiva instal·lació del qual, de 16.000 HP., ha estat elevada a 24.000 HP.

Aquests titols producen al canvi d'emissió al 6'60 net

CONDICIONS DE LA SUBSCRIPCIO

Les 16.000 Obligacions han estat preses en ferm per un grup assegurador i seran ofertes al públic

el dia 11 del corrent mes de juny

al tipus de 92 per 100, o sia 460 pessetes per titol

pagadors contra lliurament de carpetes provisionals que portaran adherit el CUPO DE 30 DEL CORRENT.

Les comandes se serviran per l'ordre que es rebin a titol irreductible.

LLOCOS DE SUBSCRIPCIO

BANC DE VALORS I CREDIT

BANC ESPANYOL DEL RIO DE LA PLATA

BANC ESPANYOL DE XILE

BANC DE TERRASSA

FILS DE MAGI VALLS

BANC ALEMANY TRANSATLATIC

BANC CENTRAL

BANCA MIR, S. A.

JOVER I C.

CHAVES & C., S. EN C.

NOTA: Es gestionara la inclusió de les obligacions a la cotització oficial d'aquesta Borsa i llur viuaginació al Banc d'Espanya.

Continuació de la primera plana)

que una part de Barcelona diga o crea que la persistència de ese règim terrorista es vista com complaçença per als governs. (Rumores en la majoria.) — El señor ministro de la Gobernación: No hay derecho a decir eso, señor Ventosa. (No digo yo tanto; pero seguramente la opinión de Barcelona está convencida, y yo también, de que si lo que allí ocurre ocurriera en Madrid, no habría la misma pasividad por parte de los gobiernos. (Se reproducen los rumores.)

L'ACTITUD DEL GOVERN

En todo cas, lo que pude afirmar es que en ningún país civilizado se podría persistir durante tantos años el régimen de asesinatos impunes en las calles. Y ante esto, el Gobierno no puede declararse impotente. De una u otra forma, es necesario que esto se acabe, porque, de lo contrario, sobre todo en Cataluña, se reclama el derecho de gobernar por sí misma, se podrá decir que la función de Gobierno no sirve más para imponer a aquella ciudad, a Cataluña — que desde Barcelona el terrorismo se ha extendido a otras poblaciones —, para imponer a Cataluña un régimen por virtud del cual ni se la defiende ni se la permite defenderse. (El señor Prieto pide la palabra.)

El señor VENTOSA: Creo, señores diputados, que las palabras que acaba de pronunciar el señor ministro de la Gobernación van a producir en Barcelona el efecto de cerrar absolutamente la puerta a toda esperanza. (El señor Saborit: Se conoce que la esperanza para S. S. es el estado de excepción.) Ya diré cuál es la esperanza.

El señor ministro de la Gobernación empezaba por decir que no podía hacerse resposable al señor Rovellós, gobernador hasta ayer de Barcelona, ni a este Gobierno, que solo lleva siete meses en el Poder. El señor ministro de la Gobernación: Sí. Es igual. Si yo no trato de aquillatar a quien incumbe un grado de responsabilidad y a quién corresponde. Lo que si digo es que en la sucesión de los gobiernos escaso sea ese uno de los que llevan más tiempo seguido en el Poder, y que no es posible que por la sustitución de unos por otros, y por el cambio de régimen que unos y otros imponen, allí perdure perpetuamente el mal. A sus señorías les incumbe, desde luego, la responsabilidad gravísima de que durante su mando, no sólo el mal ha subsistido, sino que se ha recrudecido en relación con lo que pasaba en meses anteriores. (El señor Barcia: Como en tiempos del señor Cambó, ministro de Hacienda). En tiempos del señor Cambó, cuando era ministro de Hacienda, no ocurría lo que ahora. (El señor Barcia: Lo mismo.) Es igual, señores diputados. Si no estamos de eso, es que vamos a creer que por ser el señor Cambó ministro de Hacienda de aquel Gobierno iba a resolverse totalmente el problema del terrorismo en Barcelona. (Rumores en la mayoría.) Si no estamos de eso, ni me interesa entrar en un debate retrospectivo!

CAL GOVERNAR

El señor ministro de la Gobernación me achacaba la petición de la suspensión de las garantías y se dirigía a mí, y me decía que no podía a la declaración del estado de guerra ni a la suspensión de garantías, eso he de decir a S. S. que ni la dije ni la rechazo; no es cosa mia; la pedimos ni la rechazamos. Al Gobierno, incumbe, con apreciación de todas las circunstancias, saber qué es lo que le corresponde hacer en ese respecto. Yo lo que sé decir es que estimo que la suspensión de garantías o el estado de guerra pueden ser remedio transitorio, de un momento; pero que no pueden ser el sistema adecuado para acabar con el mal. Y no encontraba S. S. ni en las palabras que he pronunciado hoy, ni en las que haya pronunciado nunca, cosa distinta, ni que haya preconizao el régimen de excepción como sistema curativo para llegar a la normalidad en Barcelona.

Por lo demás, me pregunta su señoría qué es lo que se debe hacer. Ah! Pues eso no sé decirlo: gobernar. Es como si me preguntara su señoría cómo se hace para tocar el violín. Pues haciéndolo; pero esto no se puede decir por medio de explicaciones, es necesario practicarlo. Desde luego, el gobernar es en cada día y cada momento, en cada uno de los

casos que se presentan, imponer la decisión del Poder público sobre las coacciones o transgresiones individuales y aisladas.

LA COL·LABORACIÓ DE LA GUÀRDIA CIVIL

Su señoría habla de que es necesaria, además, la colaboración ciudadana, y esas palabras de su señoría van a parecer en Barcelona un sarcasmo; invocabo S. S. la ciudadanía diciendo: se detiene a los acusados, a los presuntos autores, por la policía, y, después, el Jurado los absuelve. Y yo te pregunto a S. S.: ¿es que a ese ciudadano que forma parte del Jurado, que se va después del juicio a vivir muchas veces en barrios extremos, le vais a exigir el heroísmo de que condene, cuando sabe que la condena implica para él, no una amenaza, no un peligro, sino la certeza de que le van a asesinar al cabo de poco tiempo? Yo digo que cuando no hay medios por parte de las autoridades para imponer el respeto a la ley, no es posible pedir a un ciudadano tal heroísmo y después lanzarle en cara la impunidad, que es en primer término imputable al Gobierno, como si fuera una culpa de su falta de ciudadanía; no.

Si el Jurado no sirve, es preciso suspenderlo y sustituirlo; si el Jurado no sirve, en nombre del Jurado no puede seguir manteniéndose la impunidad en Barcelona. Lo que yo afirmo es que desde luego es absolutamente imprescindible que ese estado de cosas cese, y que no puede ser ni un paliativo, ni un remedio lo que decía S. S. que se necesita paciencia y constancia. Paciencia puede tenerla S. S. que está ahí; paciencia puede tenerla todo el que esté alejado de aquel foco de terrorismo y de perturbación; pero los que allí sufren sus consecuencias, tiene derecho a demandar al Poder una acción expeditiva y energética. Y ciertamente no va a constituir para ellos un consuelo y una esperanza el que el señor ministro diga como una solución que mañana van a salir para Barcelona el señor Barber y una comisión del Instituto de Reformas Sociales.

CAL ACTUAR EN DEFENSA DE BARCELONA

Es preciso, señor ministro de la Gobernación, que el Gobierno actúe. (El señor Prieto pide la palabra.) Su señoría me dice, porque pido al Gobierno esa actuación necesaria y energética, que planteo un problema político. No; lo hago en el sentido más elevado que pueda tener la palabra política, refiriéndome a lo que constituye acción de Gobierno para mantener las condiciones esenciales de vida de una ciudad como Barcelona, que no puede por más tiempo sufrir, sin condenársela a perecer, el estado de cosas que desde hace tanto tiempo viene padeciendo.

El señor VENTOSA: Simplemente para contestar a algunas afirmaciones del señor Prieto.

El señor Prieto, en su elocuente discurso, me dirigió la acusación, un poco paródica en sus labios y partiendo de esa minoría, de que la Lliga Regionalista no colaboraba con la autoridad gubernativa; que la Lliga Regionalista había acordado romper sus relaciones con el gobernador civil, señor Rovellós. No habrá oido su señoría esta declaración terminante. Comparaba S. S. esta actitud nuesta con el señor Rovellós con la que habíamos observado con el señor Martínez Anido. Yo he de manifestar que no me extraña que diga eso S. S., que no está muy al corriente de lo que ocurre en aquella ciudad, puesto que si lo estuviera recordaría seguramente que precisamente contra nosotros se hicieron manifestaciones públicas porque, en incidentes políticos con el señor Martínez Anido, el Ayuntamiento de Barcelona, primero, y la Diputación y la Mancomunidad, después, se pusieron en pugna con él. Lo que eso significa es que, lo mismo tratándose del señor Martínez Anido que de otros gobernadores civiles, nosotros sosteneímos en el orden político nuestro ideal y nuestro derecho; pero una cosa es esto, y otra cosa totalmente distinta es el problema de la vida y del terrorismo en Barcelona, y jamás, en este caso, ni antes, ni nunca, hemos sacrificado a una conveniencia política lo que hemos creído de interés para la ciudad.

NOSALTRES HEM PROTESTAT SEMPRE CONTRA TOTS ELS ATTEMPTS

Me importa asimismo rectificar también otro punto. Decía el señor

Prieto, y lo decían igualmente otros señores socialistas en intervenciones, que nosotros habíamos protestado unilateralmente de los atentados. No, señores: yo he protestado siempre, lo mismo de un lado que de otro. Recuerden S. S. que en otro debate andingo me levante porque me pareció que precisamente la protesta unilateral era achaque de S. S., que se levantaban no más cuando las agresiones y los atentados partían del Sindicato Libre, ya que habían guardado silencio en todo el periodo anterior de atentados en que había tenido la exclusiva el Sindicato Único. (El señor Besteiro: Ese era el argumento con que se había defendido la actuación del señor Martínez Anido.) No, no; perdón S. S. Recuerdo que les invitó entonces a S. S. a que protestaran de todos, y lo hicieron sin sus señorías. Por consiguiente, no pretenda adornarse con la exclusiva de humanidad y de justicia, que sienten tan profundamente como puedan sentir S. S.; que yo formulo la protesta más energética, sin distinción alguna en cuanto al origen y a la finalidad de los atentados; que todos los creo execrables; que mi voz se ha levantado hoy, como se ha levantado siempre, a pedir que contra unos y contra otros se haga inexorablemente justicia; que yo no creo que la violencia pueda engendrar jamás la normalidad; que esa no puede ser consecuencia más que del respeto inexorable a la ley, de la energía en el cumplimiento del deber, no energía verbal como la que empleaba hoy el señor ministro de la Gobernación, al no constante, repetida, de cada día y de cada momento, pues mientras el imperio de la justicia no existe en Barcelona, mientras sigan los atentados impunes, será inútil que hablaremos de normalidad, ni de orden, ni de autoridad, porque ni se plantearán normalmente los conflictos sociales, ni habrá paz, ni orden. (El señor Prieto pide la palabra.) Mi voz es única y exclusivamente para esto. Los medios para hacerlo? Eso no es una receta, señor ministro de la Gobernación; eso es la acción de cada día y de cada momento, en que se ha de sentir la acción de la autoridad, ejercitando serenamente y con energía lo que el verbo «gobernar» representa y significa. Mientras no se haga eso, todo es inútil, y ni este debate ni interpelación ninguna en el Congreso pueden remediar lo que depende exclusivamente de la falta de una acción adecuada de Gobierno.

El governador nou

El governador va repetirahir vespre que seguia treballant per la solució del conflicte, sentint-s'unes veades optimista, altres no tant, però està resolt a trobar una solució, fos com fos, perquè no consentiria que Barcelona quedés sense articles de primera necessitat ni que es quedés sense feina milers d'obres.

El van visitar els presidents de les societats econòmiques i li van remetre un document sobre la situació de Barcelona, que van glossar i apoiar amb paraules vehementes, contestants als amb les salvaguardes imposades pel carrer que ocupa.

Després, entre el governador i els visitants hi va haver un canvi d'impressions.

Questions socials

VAGA ACABADA

S'ha solucionat amb conveni mutu la vaga que temps ha hi havia a les obres de construcció de la línia ferroviaria de Martorell a Manresa, seu ció de Monistrol a Manresa.

Musicals

Avui, dimarts, a tres quarts de deu de la nit, vindrà lloc al Palau de la Música Catalana el XVII concert de l'actual curs dels Amics de la Música en el qual actuara l'Orquestra que dirigeix el mestre Pujol que executarà el següent selecte programa:

I. — «Eurydice», obertura, Weber; Portraits (1ª audiò), Béla Bartók; «Glosses de Cançons» (Estrena), F. Pujol.

II. — «El Burgès Gentilhomme», suite, Strauss.

III. — «Réverie» (1ª audiò), Scriabin; «Pastorale d'est» (1ª audiò), A. Honegger; «Printemps», suite simfònica (1ª audiò), Debussy.

La vaga de transports

EL DIA D'AVUI

El governador civil manifesta avui que havia fet visites al bisbe i al capità general, i, a mateix temps, havia reportat part de la ciutat per veure com anava el servei de neteja pública.

Aquest servei es va intensificant paulatinament, circulant carros sense escorta de cap mena, si bé altres van custodiats.

Havia tingut notícia d'algunes coaccions, cap d'importància.

Alega que l'havien visitat bastants representants de gremis i d'indústries fent-li saber els primers que se'ls acabaven els articles de primera necessitat, i els segons, que han de tancar fàbriques per manca de primers materials.

S'ha pogut organitzar el transport de carbó vegetal a les carboneres, havent-hi donat preferència per ésser un article que consumeixen principalment les classes modestes. Els carros van menys pels mateixos carboners i custodiats per forces de caràlleria de l'exèrcit.

No obstant deia el senyor Barber, això no es solució sinó una mesura interina.

Quant a les gestions de solució, diu que aquest matí hi havia hagut algunes reunions dels elements directament interessats en el conflicte, i d'aquestes reunions n'havien de sortirunes respostes que esperava.

Sembia que el governador havia proposatunes bases de solució, i respecte d'aquest punt el senyor Barber reconeixia la complexitat de l'afair, que no es limita als patrons i obrers carboners, sinó que afecta moltes altres manifestacions de la vida industrial de Barcelona.

Es un veritable mosaic — alega — i cal tenir present una pila de detalls.

El mal principal és que hi ha enverinaments antics, però diu que ell en precsindeix i es concreta a la realitat present.

Al despatx del governador hi havia els membres de l'Institut de Reformes Socials senyors Puyol, Isasa i Relingué, els quals han vingut de Madrid, i manifestaren, contra el que ha dit la premsa madrilenya, que no venen a gestionar cap solució ni a intervenir en les temptatives d'arreglament, sinó que la seva missió es pura i exhaustivament informativa. Així els ho va dir d'una manera ben concreta el ministre del treball.

L'ACTITUD DELS VAQUISTES

Diu «Solidaritat Obrera»:

«El paro fue tan absoluto como el sábado. Nadie trabajó en el mueble ni en las estaciones cargando o descargando mercancías. No circularon más que los vehículos custodiados por la guardia civil o la tropa y los que transportaban leche, pan, pescado fresco y carne.

Continua el paro para hoy, en iguales condiciones que ayer. Que nadie flague en el cumplimiento de su deber y que se abstengan los obreros del Transporte de transitar con carretones de mano y de carretillas por las calles.

CRIDA SOBRE LA RECOLLIDA D'ESCOMBRARIES

L'Alcaldia ha fet una «Crida» per districtes organitzant, d'acord amb el servei sanitari de la Mancomunitat de Catalunya, la recollida d'escombraries; havent-se fixat per disponer-les els punts que s'indiquen a continuació:

Districte I.—A la Barcelona, en tots els encreuaments dels carrers. Al Poble Nou, en tots els xamfrans dels carrers de Wad-Ras, Llull i Pere IV.

Districte II.—Barri de la Duana: Plaça Palau i Reforma; barri de Santa Maria: Plaça Palau i Reforma; barri de la Seca: plaça Coimbra i paseig de la Industria cantonada al carrer de Fusina; barri del Parc: carrer Pujades cantonada al de Marina; barri de Sant Pere: paseig de Sant Joan en l'encreuament de tots els carrers menys la Ronda de Sant Pere; barri dels Agonitzants: Reforma, en el solar del carrer de Joaquim Costa; barri de Santa Caterina: plaça de Santa Caterina i Reforma; barri del Portal Nou: paseig de Pujades i Indústria davant els números 1 i 2 i al solar del Saló de Sant Joan núm. 199; barri del Bategat: carrer de Mediana en l'encreuament de tots els carrers.

Districte X.—Carrer Enamorats cantonada al de Rogent; Mallorca davant dels números 533 i 669 i a les cantonades dels d'Igualtat i Dos de Maig; València davant dels números 530 i 557; Consell de Cent davant dels números 522 i 609; Independència davant dels números 609 i 616; Aragó davant dels números 233 i 270; Clot de carrers de Joan i Ter; carrer Pare IV cantonada al de Castillejos i Passeig Alsina; carrer Marian Agulló cantonada a la carretera antiga de València i als carrers de Perelada, Rovira, Llull, Juncar i Amistat; en tots els xamfrans dels carrers de Coello, Còrsega i Provença.

Medinaceli, Teatre, Pi, Reial, Bet, Oriol i Catedral.

Districte IV.—Tots els xamfrans dels carrers de Coello, Còrsega, Provença, València, Diputació, Sepulveda, i en l'encreuament dels de Balenes i Travessera.

Districte VII.—Barri primer de Sants: plaça de la Farga; barri segon a la bobilla de Josep Lluïsa (a) Rius; barri tercer: carrer de Badal (solar de can Serra i Balet); barri quart: al carrer de Badal (solar al costat del mercat de Sants); barri primer de Les Corts: solar del carrer de Galileu a la Travessera i extrem del carrer de Masteller; barri segon: darrera de l'església (solar de can Feu); barri tercer: en un tres del carrer Vilamari i en un altre al final del carrer de Buenos Aires; barri del Parlament: entre passeig Creu Coberta a prop del Marqués del Duero; barri de les Pedreres: plaça del carrer de Pique; barri de l'Angel: solar carrer Corts i Riera de Magòria i final del carrer de Rodas; barri de Magòria: a la bobilla de can Feu; barri de la Creu Coberta: al carrer Tarragona (solar), plaça d'Erenio i Riera de Magòria; barris de la Marina: Arsenal i la Farola; i en tots els xamfrans dels carrers de Còrsega, Provença, València, Diputació, Sepulveda, Manso i Campo Sagrado.

Districte VIII.—Diagonal entre Clars i Passeig de Gràcia; carrer de Matilde cantonada a la plaça de Riudoms i Taulat; Bruniquer entre Torrant i Montmany; Torrent Vidalat entre Travessera i carrer de Ramon i Cajal; Escorial i plaça de Joanich; Rubí entre carrers de Verdi i de la Creu; Província entre passeig del Mont; Santa Clotilde; Masens entre Martí i Travessera de Dalt; carrer del Canó; Rosselló des dels carrers de Sant Joaquim al del Sol; Bellmunt entre Menéndez Pelayo i Topià; Camp cantonada a Laureà Figuerola; Riera Cassoles cantonada a la Rambla de Prat; Bigay entre Muntanyer i Riera; carrer del Camp encreuament amb el de Modolell; carrer Babilònia encreuament amb el de Cartagena; Balenes des de Travessera a Marian Cubi esquerra; Amigó des de Porvenir a Travessera; Carrer Calvet encreuament amb la Travessera; Riera Cassoles des de Millet a Carolina; Guillem Tell encreuament amb el carrer Verge de Gràcia; plaça de la Torre; Consol entre els de Verna i Ballester.

Districte IX.—Carrer Segre cantonada Balari; Santa Cristina cantonada a Santa Marta; Joan Torres; Dragó cantonada Sant Andreu; Segarra; Riera Sant Andreu cantonada a Vascònia i encreuament amb el de Sant Andreu; Concepció Arenal cantonada Ordre; Torrent Paredella cantonada Monges; Monges cantonada Fabra i Puig; Escòcia cantonada Nadal; Neopàtria cantonada Sant Ildefons; passeig Fabra i Puig cantonada a Neopàtria; Neopàtria cantonada Coroleu; Roquetes cantonada Sant Narcís; Ramon Baille cantonada Pedronella; Bessos cantonada Sant Narcís; Afors-Garona-Doctor Sampson-Portugal cantonada Montbau; Montbau cantonada plaça Messedes; Santa Llúcia cantonada Martí Molins; Montbau cantonada Martí Molins; Provensals davant Pacific; Muntanya-Mallorca Foment cantonada Fontova.

Districte X.—Carrer Enamorats cantonada al de Rogent; Mallorca davant dels números 533 i 669 i a les cantonades dels d'Igualtat i Dos de Maig; València dav

OFERTA DE DESINFECTANTS

Ha visitat l'alcalde el senyor Duca Piñón, en representació de la casa Izquierre Germans, oferint a l'Ajuntament gratuitament la quantitat necessària del desinfectant La Lysine que fabriquen en llurs laboratoris perquè puguin ésser utilitzats en els serveis sanitaris de la ciutat en les presents circumstàncies.

UNA CONTESTA

La Federació Patronal de Catalunya, ha rebut el següent telegrama del ministre de la Governació, contestant a un altre seu del 2 de l'actual, en què la dita entitat li interessava algunes rectificacions en relació amb la seva intervenció parlamentària en el recent debat sobre la situació de Barcelona.

Rebut el seu atent telegrama i donats els seus termes correctes tinc molt gust a contestar-li dient-li que en el meu discurs del Congrés ni tan sols vaig anomenar la Comissió Patronal que em visita i per tant queda desmentit que jo fes cap afirmació referent a demanda que em formulés.

Per demés he fet aquestes afirmacions que he creuat oportunes interpretant acord del govern i en remeto a l'extracte oficial diari sessions on pot veure integre discurs. — Aprofito l'oportunitat per invocar patriotisme, pregar-los prestat facilitats a governador per a solucions d'harmonia. — El saludo.

FABRIQUES PARADES

De resultes de la vaga de transports es té la notícia que han parat les fàbriques següents:

Mosaics d'Orsoia, Sola i company, 90 obrers.

Teixits de Julià i Riuira, 14 dones. Construccions de Dalmau Amat, 23 obrers.

Fundició de Francesc Uris, 30 obrers. Vilanova, fàbrica de filats de Mata i Pons, 400 obrers.

Manresa: Filatures de Marquet, 270 obrers.

Sabadell: Fàbrica de Llobet, 200 obrers i 45 obrers.

A Sabadell, la fàbrica de filats de Harmel, que havia suspès els treballs l'ha represt amb tot el personal per disposar de primeres matèries.

conviu amb individus que saben que són pistolers professionals i que demà els poden assassinar. (Es refereix al cas d'un conegut sindicalista que va custodiar per agents de polícia i per pistolers.)

Van dir també que estaven disposats a adoptar mesures d'extrema energia, potser no molt reglamentàries però si de molta eficàcia, per acabar d'una vegada amb aquesta situació.

El senyor García Otermin els va reconvenir per la forma insolita com es presentaven, i els assabentà que no consentiria altres mesures extraordinàries que les que disposava la superioritat. No obstant, comprenent la indignació que els havia produït la mort del company, els assegurava que trametria la seva protesta als superiors.

Els visitants van sortir bastant descontents de l'entrevista.

Detenció frustrada

En un centre oficial es va dir queahir tarda, un agent de vigilància va veure a la plaça de Catalunya un subjecte al qual reconegué com un dels pistolers que al migdia havien commès l'attemptat del carrer del Carme.

El policia requereí l'auxili d'un caporal de la guàrdia civil per a detenir-lo. El caporal va accedir, però, a l'observació de l'agent que calia anar previngut perquè segurament aquell individu anava armat, el caporal retrocedí allegant que havia de vigilar un carro.

Del fet se'n va donar compte al coronel de la guardia civil.

Concerts

CONSERVATORI DEL LICEU

L'interès principal de la sessió que s'efectua, el passat dissabte, a la sala d'audicions intimes del Conservatori del Liceu, i en la qual palearen llurs excellentes condicions de concertistes les senyoretas Mercè Rubio (pianista) i Maria Lluïsa Claramunt (cantatriu), el constitui, sense cap dubte, l'audició de les melodies del Mtre. Lamote, intitulades «Violetes».

L'obra bonica, sentida, que acaba d'esmentar, representa un dels primers concerts del Mtre. Lamote de Grignon.

En musicar els versos d'Apelles Mestres, l'actual director del Conservatori del Liceu aconseguí definir, de faça clara, la seva personalitat d'artista, de compositor. Ho diem amb sinceritat, qns fou agradois d'oir de bell nou les dotze melodies que constitueixen el fermós alec. I gusarem, un cop més, llur evident èxit.

Les «Violetes», d'en Lamote ocupen un lloc importantissim dins del món suggestiu de la cançó nostrada. Son l'obra d'un músic ja expert (que sap servir-se d'un rime, d'una figuració) i d'un artista delicadíssim. «Riera avall», «Cap al tard», «Nupcial», «Larira», etc., son i seran sempre cançons bellíssimes. Cançons bellíssimes que podran ésser sempre comparades amb les millors cançons de fora casa.

El públic nombros que acudi al Conservatori del Liceu fou també ben sensible a l'encís de les cançons que acaben de comentar (un xic de presa i massa breument) i ovacionà el Mtre. Lamote... i el poeta Apelles Mestres.

La senyoreta Claramunt cantà sentidament les pàgines del Mtre. Lamote.

La primera i la darrera part del programa fou confiada a la senyoreta Rubio. En tocar la Sonata op. 57, de Beethoven; «Nocturn», de Chopin; «Variacions serioses», de Mendelssohn, palessa, com ja hem dit, que posseeix excellentes condicions de pianista. Fou també aplaudida — F. LL.

Associació de Música «la Camera»

Trio Cortot-Thibaud-Casals

La veslla del diumenge fou memorable: fou un bell somni harmonios ple d'espiritualitat i d'efectes insospitats. No és pas possible dir una més bona perfecció de detail i de conjunt. Una tan gran pureza d'execució puig ja de la materialitat i arriba al més sòpir ideal. Sunien als mèrits valuosos que particularment reuneix cada un dels tres artistes Alfred Cortot, Jacques Thibaud i Pau Casals, i pedren imaginar, no pas del tot encara, l'admirable conjunt del Trio constitutiu per ells. Certament que l'any passat havien fruit ja de llurs belleses, però són aquestes d'una tan alta expressió, que sorprenden sempre per l'inòdors.

La fusió dels tres instruments dins

la més rica gaminada de matisos i guanyant la més gran pureza de timbre i de so, és una deïcie per a l'oida: tan ben ponderat hi és tot, sempre en el lloc justíssim, que mai s'haurà pogut dir amb més raó que els tres instruments en constitueixen un de sol; mai un es fa nosa a l'altre, la unitat de sentiment i d'estil hi és absoluta. Quanta pastositat en els «forts», i quanta delicadesa en els «pianos», que «sonant» sempre, graduen els concertistes ns un límit agaireb inconcebible. Quin vigor, demés, en el ritme, sempre precis i naturalíssim, ple de vida sanitosa! No es pot demanar més bon gust ni més gran mestria. I si a les excel·lencies de la tècnica hi alegem el fervor, la consciència, l'exquisida sensibilitat dels artistes mai prou ponderats, que amb una amor intensa exerceixen l'alta missió educativa que s'han imposat, quin elogi els dedicarem que corresponguí al goig vivissim que us fan sentir i a l'admiració que ens imponen?

El programa de la primera sessió integraven els trios de Schumann (opus 63, 80 i 110). Interpretats de la manera magistral que deixem descrita, llur valor creix considerablement i en tot moment l'expectació hi és l'interès mai falla. Pel seu sentiment profund i apassionat, s'imposa potser més el trio en «ré menor», op. 63; però quina gràcia i quina vivesa no es fa admirar en el segon, op. 80, el moviment moderat del qual és una joia meravellosament cisellada. No menys elogiable també és l'obra 110 (en «sol menor»), oferint en els primers temps, especialment, una expressió delicada que comprèn i exalta per complet.

L'audiòri congregat al Palau de la Música Catalana, ben sensible a l'art màgic dels esmentats artistes Cortot, Thibaud i Casals, els prodiga un sens fi d'ovacions plenes de sincera agrairment. — S.

De Societat

Tornaren de llur viatge a l'estrange, els senyors de Dalmases-Olavarria.

Sortiren cap a Pau (França), els senyors de Muntadas-Salvadó-Prim.

Els comtes de Pries surten cap a Málaga.

Sortiren cap a Madrid els marquesos de Comillas.

Cap a la Cort surt l'ambaixador d'Itàlia marquès Calboli de Paulici, amb l'agregat militar senyor Martengó.

Sortí cap a Madrid, el marquès d'Urquijo.

FIVE

Conferències

El pròxim diumenge, dia 10, a les onze del matí, a l'Associació Deleables Liceu Dalmat (València, 25), el reverend doctor C. Cardó donarà una conferència sobre el tema: «Ne cessat d'equilibri intel·lectual entre la dona i l'home».

El Gremi de Manyans i Ferrers de Barcelona, ha organitzat un cicle de conferències, que tindran lloc els dimecres, dies 6, 13, 20 i 27 del corrent juny, a les set de la tarda, a l'estage social, Arc de Sant Ramon, 6, principal, amb el programa següent:

I. — Dia 6 de juny: «L'organització del treball i el preu de cost en els petits tallers», conferència amb projeccions, a càrrec d'en Josep Serrat, enginyer de la Maquinista Terrestre i Marítima, degà de l'Escola d'Estudis Comercials.

II. 13 de juny: «Ornamentació dels elements estructurals en ferro, d'edificis públics, industrials i rascacel·les (Office-Buildings)». — Possible solució d'un estúdi netament de l'època en les grans composicions metalliques i de formigó armat», conferència amb projeccions, a càrrec de l'arquitecte Nicasio Bruguera.

III. 20 de juny: «De política social», conferència a càrrec d'en Manuel Raventós, professor d'Economia en l'Escola d'Estudis Comercials.

IV. 27 de juny: «Significació dels antics Gremis barcelonins en la història de la ciutat», conferència amb projeccions, a càrrec de N'Agustí Duran Sempere, cap de l'Arxiu Històric Municipal de Barcelona.

Catalunya enfora

GIUSEPPE RAVEGNANI

Al «Giornale di Poesia», de Verona, l'elegant poeta de «Le due strade», a subtil crític ferràndi Giuseppe Ravagnani, publica un interessant article sobre «I nuovi poeti della Catalogna», on fa a grans línies la història de la renàixença de la nostra poesia. S'atura especialment a estudiar l'obra de Verduguer i la de Maragall i exposa les característiques dels poetes nous seguit les petjades de l'obra de Joaquim Folguera. «Les noves valors de la poesia catalana».

Giuseppe Ravagnani acaba el seu article dient:

«Questi, fugacemente, sono i nuovi valori della poesia della Catalogna. Aleut, fuorviati dallo scoglio linguistico, hanno veduto spesso in questi poeti una oscurità, la quale a certamente contraria all'indole ed allo spirito catalano, ammirabilmente invece, sino dai classici, chiaro e preciso. Caratteristica fondamentale di questa letteratura è l'elemento sentimentale di razza, che a noi, latini, non può sfuggire, attraverso il quale noi vediamo impressi i sogni manifesti di una spicciata originalità artistica. Ma si dispera di ogni pensiero critico assumere importanza lo giorzo di questi canzoni, i quali, rivendicando della loro terra politicamente schiava, innalzano nelle loro canzoni la libertà ostinata della propria lingua nazionale».

MARIO GAREA

Aquest altre benemerit amic de Catalunya ens dóna noves proves de la seva activitat. A la popular publicació de Barri, «Humanitas», inserí un entusiasta article sobre la Mancomunitat de Catalunya, que acaba així:

«La Mancomunitat, pur realizzando in quella regione mediterranea l'operazione di europeizzazione che non a saputo realizzare la Spagna, a per sé solo, come con felice sintesi testa spiegava el benemerito suo Presidente, di ristabilire l'unità del paese».

En un altre número del mateix periòdic, Marius Garea dóna a conèixer la traducció italiana d'un conte d'en Miquel Poal Aregall, i en la revista «Italianità», de Viviano, tradueix una de les narracions més belles de Santiago Rusiñol: «Records d'estudi».

EN FERRAN VIA

M. Edmon Locare, l'eminent fullotonista musical de «Le Lyon Républicain», de Lió, en donar compte de la sessió de música espanyola organitzada en aquella ciutat per madame Grignon-Faintre, fa un acabat elogi de la personalitat del pianista català Ferran Via i de la notablezza artística per ell realitzada en l'esmentada sessió. M. Edmon Locare es mostra molt coneixedor de la música catalana, i especialment de les obres d'en Pedrell, Albéniz i Granados. Comenta l'obra «Per nostra misericòrdia» del gran Pedrell i remarca la influència que en Granados i Albéniz han exercit en les generacions actuals.

En referir-se a la tasca d'en Ferran Via, en qui vibra l'ànima ardent i magnifica de la seva raça i que no és solament un virtut, sinó una molt bella intel·ligència unida a la més noble sensibilitat, com diu M. Locare, aquest llos l'execució de «La Maja i el Rossinyol», i l'«Allegro de Concert», d'en Granados. «Li devem, diu, el que ens hagi revelat, amb un sentiment exacte, unes obres que la seva sensibilitat aguda li ha fet penetrar millor que qualsevol altre artista».

Aquest judici del crític del «Lyon Républicain», és compartit pels de «L'Echo» i de «La Vie Lyonnaise». Aquest darrer qualifica en Ferran Via de «virtuós habil, artista apassionat que té la més intelligent comprensió de la música contemporània». El crític de «L'Echo» diu, entre altres coses: «Le jeu de Ferran Via retient l'attention, ément les moins habitués à la musique de piano». I més lluny afegix: «Sous les applaudissements qui crépitaient, qui le rappelaient, Via simple, fait un petit signe de tête, sympathique, tonné, comme pour dire: Je suis musicien, je fais de la belle musique: l'am, c'est ma vie».

Recomenam a les entitats i particulars que tenen a bé traientre's articles o notes suplementades. La necessitat absoluta (sense la qual no ens és possible fer-ne el menor cas) d'avalar degudament els originals amb un segell o una marca.

NOTICIES DE L'ESTRANGER

Millerand parla a Chaumont

Chaumont, 4. — En el banquet donat en honor del president de la República, senyor Millerand, declara que la ciutat de Chaumont, Govern francès i França entera estan avui un nou homenatge als nous i germans dels Estats Units. Com ells, posem sobre tots els nadius, el de la nostra independència, però nosaltres, ciutadans lliures, ens lingüerem mai el pensament absurd i impiaçós de fonamentar la nostra llibertat sobre la dominació dels nostres veïns; respectem la llibertat d'altri, però volem que sigui respectada la nostra.

La prova de la premeditada agressió alemanya està feta per tots els homes de bona fe.

Varem combatre durant quatre anys i mig per defensar i salvar la nostra llibertat, ja que havíem estat atacats, i per a restituïr la seva independència i la seva llibertat a poblacions que havíen estat arrancades de la Mare Pàtria per l'egoisme alemany.

D'ençà que finiren les hostilitats ens lingüerem altra aspiració que el manteniment del dret, restablert i el respecte als Tractats.

Si som al Ruhr ha estat únicament obligat per la desleialtat alemanya que ens conduí allí, i sense espírit de conquesta ni de venjança, volem fermament que el vencut, que desencadenà la guerra, compleixi solemnement els seus compromisos i repare els seus crims.

La llibertat de França, apoiada per la justícia, no cedirà.

Mal no hem tingut propòsits militars o anexionistes ni volguèrem mai obrir altre pensament que el que tarem fixat en la pau mundial, i previsament inspirats en aquest fi concertarem, consolidarem i mantingürem l'alliança franco-russa.

La gran guerra posa de redreu l'estudi de la diplomàcia com de les armes franceses, que troba quan sorti l'agressió alemanya ràpida contra França, preparats acords i aliàncies per al desenvolupament de la política seguida per França.

La forta propaganda alemanya fou inèficac i els delegats americans que assistiren dijous a Estrasburg a la celebració del Centenari de Pasteur pogueren comprovar que eren completament falses dues de les principals calumnies llançades per Alemanya, la qual pretenia que la qüestió d'Alsàcia i Lorena seguia en peu, com si no hagués estat resolta pel Tractat i per les eleccions que han demostrat que aquestes poblacions estan unides a la mare pàtria i que és veritable la fidelitat a França de les províncies alliberades del seu alemany.

Els sàvis americans pogueren comprovar també en la plaça l'excellent disciplina de les nostres tropes de color, a la qual reten homenatge les propies autoritats locals.

La major garantia i l'exit més segur per a obtenir l'estimació de les nacions, consisteix que la Nació sàpigui el que vol i que obri en consecuència.

Únicament per a defensar la justícia, cincanta mil fills d'Amèrica que caigueren en el camp de batalla estan dormint l'últim son en el subsol francès; aquest son ja no es torbarà més per una nova invasió. L'ambaixador dels Estats Units llià després un missatge del president Mr. Harding formulant sincers votos per seguir cada vegada més ferms els laços que unen els dos pobles en el moment del perill.

A continuació pronuncià un eloquent discurs enaltint els soldats francesos morts en el camp de l'honor i dient que els ex-combatents aliats confien actualment en llurs governs, que llurin tan gegantina lluita per a l'assoliment d'una pau duradora.

Els caps d'Estat, els Parlaments i el món financer, acabà dient, es recorden del deute que han contractat amb els morts tant com amb els vius. — Havas.

La línia espanyola al Pacífic

Santiago de Xile, 4. — Ha ancorat a Valparaíso el vapor espanyol «León XIII.», que ha inaugurat la línia marítima de vapors espanyols al Pacífic. — Havas.

Discurs de Briand

Saint Nazaire, 4. — En el discurs pronunciat pel senyor Briand, aquest justificà la seva actitud a la conferència de Washington, recordant que en tractar-se del desarme terrestre, declarà que era impossible, davant la terrible situació que actualment travessa Europa, exposar França a un nou perill, manifesta després que el Govern francès estava disposat a reduir els seus efectius fins a un mínim prudencial, però que conservaria amb la major entesa, aquest mínim.

Els aliats, que no donaren una resposta satisfactoria a la petició de garanties feta per part de França, comprenegueren perfectament les raons que abonen la seva inquietud.

El senyor Briand terminà el seu discurs repetint que no farà res que pugui significar un obstacle per a la tasca que està realitzant el senyor Poincaré i expressà de nou la seva confiança en l'esdevenidor. — Havas.

La «llei seca» als Estats Units

Washington, 4. — El Reglament adoptat últimament pel Departament del Tresor sobre la prohibició de tenir a bord dels vaixells en aigües americanes begudes alcohòliques, està de conformitat amb la decisió recent del Tribunal Suprem, i en ell el Departament del Tresor declara que aquesta decisió serà aplicada rigorosament.

Les reclamacions formulades per varis potències estrangeres sobre la prohibició esmentada, no podran ser examinades fins que comencin les seves sessions la Cambra de Representants. — Havas.

La reforma electoral a Itàlia

Roma, 4. — El president Mussolini ha aprovat els termes d'un nou projecte de llei de reforma electoral i política que té per base el sistema de majories amb aplicació proporcional de les minories per a les llistes.

Aprova també un projecte pel qual es concedeix a certes categories de dones el dret a elegir i a ésser elegides en les eleccions municipals. — Havas.

El referèndum suís rebutja uns monopolis nous

Berna, 4. — En votació federal ha estat rebutjat per 370.000 vots, contra 260.000, el projecte d'extensió de monopolis en diversos productes del país, entre els quals figuren les fruites i els vins, així com també l'establiment de nous impostos sobre les especialitats de les Destileries. — Havas.

Millerand i Poincaré retorneuen a París

Paris, 4. — Anit passada retorna a questa capital, el president de la República senyor Millerand i el Govern senyor Poincaré. — Havas.

Les aspiracions de Bulgària

Sofia, 4. — El Consell de ministres ha resolt comunicar a la Conferència de Lausana que Bulgària vol atenir-se al tractat de Neuilly, que concedeix a la dita potència un accés al mar Egeu.

Malgrat l'accord grec-turc, Bulgària estima que aquest tractat no pot modificar-se sense el seu consentiment. — Havas.

El «Banc d'Atenes» de Constantinoble

Constantinoble, 4. — Els Alps Comaris han remès a Adnan Bey una nota en la qual reclamen la reobertura dels delegats turcs que s'indiquen per creure perjudicial en alt grau per als interessos generals de Constantinoble el tancament de l'estatut establetim bancari. — Havas.

La situació al Ruhr

Dusseldorf, 4. — Les operacions de carrega de carbó, retrassades a conseqüència de la vaga, s'han représ satisfactoriàment. — Havas.

Dusseldorf, 4. — El general Degoutte, ha sortit cap a Brussel·les per a assistir a la Conferència interaliada. — Havas.

Dusseldorf, 4. — Ha estat tallada la línia telegràfica (Coblenza-Treveris). Es tracta d'un acte de sabotatge. — Havas.

El govern italià

Roma, 4. — D'una manera catòrica, ha estat desmentit oficialment el rumor publicat per certes diaris francesos, segons el qual, el senyor Mussolini es proposa modificar el gabinet en data pròxima. — Havas.

París, 4. — En un telegramma de Roma que publica el «Journal», es diu que en els cercles polítics italiani s'affirma que el President del Consell, senyor Mussolini, es proposa oferir un cert nombre de carteres als amics polítics del senyor Giolitti i dissoldre després la Cambra. — Havas.

Lord Robert Cecil arriba a Ginebra

Ginebra, 4. — Ha arribat lord Robert Cecil per a prendre part en les deliberacions de la Comissió Mixta del desarmament.

Segons l'Agència teleigràfica suissa, lord Cecil representarà Anglaterra en la sessió que el Consell de la Societat de Nacions celebrarà a finals del mes actual. — Havas.

Declaracions de Mr. Stanley Baldwin

París, 5. — Telegrafien de Londres al «Petit Parisien» que, interrogat pels periodistes, el primer ministre senyor Stanley Baldwin, declarà que esperava conferenciar aviat amb el senyor Poincaré sobre la qüestió de les reparacions, afegint que, en el seu intiu sentir, no hi ha cap problema relacionat amb el Ruhr, en el qual França i Anglaterra no poguen harmonitzar llurs respectives polítiques.

Després de subratllar la importància que té el problema de la seguretat franco-belga, el primer ministre anglès expressà el seu viu desig de col·laborar per aconseguir una solució que asseguri el manteniment de la pau mundial. — Havas.

Els minaires i carrières alemanys

Londres, 5. — Telegrafien de Dusseldorf al «Daily Mail» dient que alguns centenars de minaires de la zona ocupada han acusat el Reglament que prescriu una autorització per a retirar carbó de la boca-mina.

Actualment més de sis mil ferrovians alemanys treballen a les ordres de l'Administració francesa de ferrocarrils, transportant diàriament aquests trens bon nombre de viatgers alemanys.

Són també moltes les Municipalitats que tracten de constituir forces de policia segons el Reglament estatut sobre el particular. — Havas.

L'aniversari de la Constitució italiana

Roma, 5. — Segons notícies que es reben de tota Itàlia, s'han celebrat amb extraordinària animació i entusiasme les festes de l'aniversari de la Constitució. — Havas.

Incident a la frontera greco-búlgara

Atenes, 5. — Les forces irregulars búlgars mataren el major Pierontzakis mentre efectuava un viatge d'inspecció prop de la frontera grecobúlgara. — Havas.

Les proposicions alemanyes

Berlin, 5. — Ha estat publicada una nota oficiala per la qual es desment que en la proposició alemanya es solliciti únicament la reunió d'una Conferència.

Els caps dels partits burgesos d'Alemanya han decidit quina serà l'actitud definitiva davant la dita proposició sobre reparacions. — Havas.

Comerciant francès en llibertat a Berlín

París, 5. — Communiqué de Berlin a «Le Journal» que ha estat posat en llibertat un comerciant francès que feia dos mesos que era a la presó, a conseqüència d'haver-lo acusat falsament d'espionatge dos individus de la policia alemanya. — Havas.

Suïcidi del mestre Machaus

Munic, 5. — S'ha penjat a la seva celera el cap d'orquestra senyor Machaus, que estava complicat en un procés d'alta traïció i complicitat amb elements estrangers. — Havas.

Explosió a Gènova

Gènova, 5. — Mentre es procedia al desembarcament d'un carregament de granades, hi hagué una explosió que matà cinc individus. — Havas.

Mussolini torna de Venècia

Roma, 5. — Ha tornat del seu viatge a Venècia el president Mussolini. — Havas.

Aviador francès detingut a Alemanya

Essen, 5. — Comunica l'Agència Wolff que un avió francès caigut en territori no ocupat pels aliats, essent detinguts els seus ocupants per les autoritats alemanyes. — Havas.

Els nacionalistes baveresos

Nuremberg, 5. — Els nacionalistes han enviat un local on es celebra una reunió de socialistes. De les collisions que tingueren lloc han resultat alguns ferits. — Havas.

Aldarulls a Leipzig

Leipzig, 5. — Els sense treball han saquejat el mobiliari d'alguns cafès elegants d'aquesta ciutat. En conseqüència, les botigues han tancat llurs portes al públic. — Havas.

El problema del desarmament

Ginebra, 5. — La Comissió de la Societat de Nacions que entén en l'àmbit del desarmament, ha adoptat una proposta presentada pel coronel francès senyor Requin.

En ella se sollicita del Consell que examini la possibilitat d'invitar els Gouverns que tingueren representació en la Conferència Naval de Washington, que comuniquin llurs reports als pèrdis que entenen en la qüestió de la guerra química.

S'acorda també demanar al Consell que inviti els Estats no pertanyents a la Societat a declarar en quina forma estan disposats a cooperar amb la Societat de Nacions en la qüestió del desarmament. — Havas.

Guerra civil a Honduras

Nova Orleans, 5. — Segons rumors que vénen circulant, es prepara per a molt aviat una guerra civil a Honduras. — Havas.

Anglaterra i Rússia

Londres, 5. — La darrera nota de Anglaterra als Sovièts està redactada en termes de conciliació.

En ella es proposa establir mitjançant un acord, pel qual ambdós Estats es comprometin a evitar tota classe de moviment que pogués destruir una institució qualsevol dels dos països. — Havas.

L'agricultura anglesa

Londres, 5. — La Cambra dels Comuns ha adoptat en segona lectura la llei de socors a l'Agricultura. — Havas.

Aiguats a Winnipeg

Winnipeg, 5. — A conseqüència de les pluges torrencials que han calgut aquests últims dies, han quedat destruits dotze ponts de ferrocarril així com nombroses cases, i s'han registrat altres danys de consideració. — Havas.

Canvis facilitats per la Banca Marsans, S. A.

Dessordres a Trieste

Roma, 5. — «L'Epoca» publica un telegramma de Trieste dient que quatre comunistes mataren un feixista.

Afegeix el periòdic que a la carretera de Cacciatore hi hagué una colisió amb els feixistes intervenint-hi els obrers i resultant dos d'aquests ferits de gravetat.

També al carrer de Collinaro fou trobat el cadàver del cap de la Joventut comunista. — Havas.

La Conferència de Lausana

Lausana, 5. — Els aliats han demanat unànime i públicament al cap de la Delegació otomana Ismet Balxà que procuri que la Conferència pugui acabar els seus treballs a dins de setmana, resolent les últimes dificultats que queden per vèncer. Acordaren així mateix portar davant del ple de la Conferència la qüestió, considerada en son conjunt, de les conessions estrangeres a Turquia.

Aquesta qüestió era objecte de negociacions distintes a Angora entre representants de societats estrangeres i del Govern turc, però com que aquestes converses s'estan prolongant sense que es vegi cap solució favorable, s'ha creut necessari que la Conferència hi intervengui per a la seva resolució definitiva.

Els turcs han desistit de les demandes que tenien formulades sobre les illes Adacale al Danubi, concedint-se'n en canvi l'illa Merken, que està situada a l'entrada del Dardanelles. — Havas.

Lausana, 5. — Els delegats han aprovat les proposicions turques relatives a les garanties judicial

NOTÍCIES DE LA PENÍNSULA

(Telegrams i conferències de LA VEU)

LA FESTA DEL BOMBER.

Madrid, 4. 8'30 nit
El dia primer de juliol tindrà lloc a l'Estadium Metropolità una gran festa, inauguració d'altres festes anuals que d'aquí endavant s'hauran de realitzar a Madrid, com és costum en altres països de l'estrangeur, amb el títol de la «Festa del Bomber».

XAMPANY D'HONOR

Al jardi de la Colònia Gallega, se celebra ahir un xampany en honor del diputat a Corts per Madrid, don Manuel Cordero, organitzat per alguns paisans de l'homenatjat.

ELS LEGIONARIS

Dissabte marxa a la seva destinació el tinent coronel senyor Valenzuela, que es troba a Madrid per poques hores; i sense esperar la seva tornada, apellant a un telegramma urgent, el comandant major l'ha assenyalat que tots els legionaris que s'havien concentrat per a venir a la Cort a rebre la bandera, en assabentarse de l'esdevenint a Melilla demanaven anar a aquella plaça per a unir-se a les banderes que hi combaten, per la qual cosa prega al seu primer cap que demanes al ministre de la Guerra un vaixell per a embarcar diu-menge.

Sobre l'actitud dels nacionalistes

Madrid, 4. 9'15 nit
La Correspondència de Espanya, recull les informacions referents a l'actitud dels nacionalistes.

«No sabem — diu — què hi hagi de cert en aquestes suposades o efectives resolucions dels regionalistes catalans; el que sabem és que l'actitud d'aquesta minoria preocupa seriósament el Govern.

Pot sentir-se en absolut disconforme — i son molts els que ho estan — amb la ideologia que mantenen els regionalistes catalans; però és obligat reconèixer que es tracta d'una minoria numèricament potent, amb un corrent d'opinió sostinent-li i emprenent-la: una minoria que en les seves intervencions parlamentàries ha demonstrat capacitat, preparació i valua, i que pesa sempre la seva actitud i el seu criteri en totes les qüestions que s'han somès a la deliberació de les Corts.

No és un secret que els regionalistes es troben, no solament allunyats, sinó que es troben resoltament enfront del Govern.

Certament que hi ha pel mig quinzenes electorals! El Govern volgué donar ja batalla als regionalistes a Catalunya, i a Barcelona, des dels primers moments, l'anterior governador civil es col·loca en actitud hostil als regionalistes, donant lloc a la carta, tan comentada en son dia, del senyor Cambó, trencant tota classe de relacions amb el senyor Raventós.

Malgrat l'ajut oficial prestat als candidats que lluitaven en la major part dels districtes catalans contra els candidats regionalistes, aquests obtinaren un triomf significatiu en la viuerra lluita electoral, resultant que l'actual minoria és en aquestes Corts potser més nombrosa que mai.

Assenyala que la discrepància dels regionalistes amb el Govern es refereix també al problema català i al del Marroc; i acaba dient:

«Es lògica l'actitud de resolta oposició en la qual se suposa que estan els regionalistes; però no es de creure que abandonin llurs escons al Parlament per a anar a una oposició extra-parlamentària, la qual seria d'una extrema gravetat.

Ja n'hi ha prou que vinguin a compareixer sense descansar en ambdues Cambres per a dificultar molt seriosament l'actuació del Govern i comprometre l'estabilitat i fins la pròpia existència d'aquest, amb una majoria sense gran cohesió i amenaçada d'un atenentiment diari en unitat interior.»

LA COPA DE MADRID

Ahir es va correr a l'Hipòdrom de la Castellana la Copa de Madrid, oferida per l'Ajuntament, amb motiu de la setmana esportiva municipal.

La copa fou guanyada pel cavall «Ruban», propietat del Rei.

DE GUERRA

El ministre de la Guerra, abans de sortir aquest matí cap a Palau, per tal de complimentar la Reina dona Victoria, encarregà al cap del Negociat de Premsa del ministeri de la

Guerra, que manifestés als periodistes, en nom seu, que malgrat els rumors que acullen alguns diaris, no ha pensat ni pensa presentar la dimisió del càrrec.

Així ho ha fet present el cap del Negociat de Premsa als informadors, afegint que avui han visitat el general Aizpuru els generals Vallejo i Vives que ahir tornaren d'Africa en l'express d'Andalusia.

Com es sabut, el general Vives, ex-comandant de Melilla, aviat penderà possessió del seu nou càrrec, de governador militar de Cartagena.

El general Vallejo, comandant general de Ceuta, fins fa poc, ve com a dimissionari.

ASCENSOS

Madrid, 4. 10'30 matí.
Entre les propostes d'ascens examinades en el ple de dissabte per l'Alt Tribunal Militar, s'assegura que han estat aprovats els expedients relatius a un capità i un tenent afectats a les forces espanyoles d'Africa.

LIBERTAT CONDICIONAL

El comte de López Múñoz ha despatxat aquest matí amb el rei i ha signat a la signatura un decret concedint llibertat condicional a 330 reclamacions de la jurisdicció ordinaria, tres de la de Guerra i un de la de Marina.

EL SUPLICATORI BERENGUER

Aques matí, a les onze, ha tingut entrada al Senat el nou Suplicatori relatiu al general Berenguer.

S'assegura aquesta tarda que el criteri del govern és absolutament favorable a la concessió del Suplicatori per la qual cosa la votaria tota la majoria.

ANUNCIO D'UNA INTERPEL·LACIÓ

El diputat senyor Lazaga interpellarà el govern sobre les dimissions dels comandants generals de Ceuta i Melilla i causes que hagin determinat l'acceptació d'aquestes renúncies en els moments presents.

LA COMANDANCIA DE MELILLA

S'assegura que ahir el matí el ministre de la Guerra, general Aizpuru, visita en el seu domicili particular el marquès de Cavalcanti, relacionant-se l'esmentada entrevista amb el nombrament d'aquest per al difícil càrrec en les circumstàncies actuals de comandant general de Melilla.

Segons es diu el decret de nombrament estava avui estès, però abans d'haver-se signat, el general Cavalcanti ha tingut una entrevista amb el ministre de la Guerra i una altra amb el president del Consell.

Com a conseqüència d'aquesta entrevista encara no s'ha resolt res en fira sobre el particular. No obstant aquest matí ha estat al Palau el ministre de la Guerra, relacionant-se la dita visita al Regi Alcàsser amb el nombrament aludit.

ACTES DE DIPUTAT

En el Congrés falten per presentar encara tres escrivutins de diputats.

El Tribunal Suprem encara ha de dictaminar en 11 actes.

FIRA DE MOSTRES

Aquesta tarda ha estat al Palau del Gels el rei visitant la instal·lació de la Fira de Mostres.

L'EXERCIT D'AFRICA

En el ministeri de la Governació han facilitat aquesta tarda el següent telegramma traslladat del de la Guerra:

«Alt Comissari a ministre de la Guerra — Tinc l'honor de transmetre a V. E. el telegramma que comandant general em tramet perquè pugui apreciar l'esperit de que està animat aquest exercit. Profundament emocionat en rebre aquesta tarda afectuosa demostració de simpatia de l'officialitat i tropes d'aquesta columna em preguen faci present a V. E. Alt Comissari, digna representació Espanya, llurs intrangibles i entusiasmades perquè aviat sigui consolidat el prestigi de l'exèrcit i que la pau honrosament adquirida sigui un fet sota el seu prestigios comandament. — El saludo amb tot l'afecte.

LA COPA DE MADRID

Ahir es va correr a l'Hipòdrom de la Castellana la Copa de Madrid, oferida per l'Ajuntament, amb motiu de la setmana esportiva municipal.

La copa fou guanyada pel cavall «Ruban», propietat del Rei.

DE GUERRA

El ministre de la Guerra, abans de sortir aquest matí cap a Palau, per tal de complimentar la Reina dona Victoria, encarregà al cap del Negociat de Premsa del ministeri de la

EL SINDICAT DE BANCA I BORSA

A la Direcció General d'Ordre Públic s'han donat instruccions perquè es segueixi la pista d'alguns elements que han vingut recentment de Barcelona amb el fi de posar-se en comunicació amb els empleats de Banca i Borsa de Madrid perquè formin un Sindicat anàleg al que funciona en la metròpoli catalana.

EL GOVERN I L'ASSASSINAT DEL CARDENAL SOLDEVILA

La impressió produïda en el Govern per l'assassinat del cardenal Soldevila, continuava aquesta nit.

El president del Consell ha conferenciat amb el ministre de Gràcia i Justícia, i aquest amb el comte de Romanones.

S'ha convingut que demà vagi al Senat el senyor López Muñoz a fi de pronunciar, en nom del Govern, un discurs necrològic i de condemnação de l'atemptat, i després, a les 6'30, que surti en l'express cap a Saragossa, a fi de presidir l'enterrament que s'efectuarà demà passat.

Al Congrés pronunciarà unes paraules de doi el marquès d'Alhucemas.

EL MOMENT POLÍTIC

La suspensió del Consell de ministres anunciat per a avui, continua essent el tema de totes les converses.

El Consell no s'ha celebrat avui perquè es va celebrar ahir, diumenge.

D'en a un, tots els ministres, sense excepció, passaren pel domicili del marquès d'Alhucemas, qui els informa dels assumptes pendents, requereint la seva opinió.

La reserva guardada pels ministres, és extraordinària, i això ja indica la importància de l'actual moment.

AL SENAT

Madrid, 5. 12'30 matinada
Ja s'ha rebut al Senat el nou suplicatori per a processar el general Berenguer.

En la sessió de demà es reuniran les seccions del Senat, per a elegir la Comissió del Missatge.

En la sessió de divendres tornaran a reunir-se per a elegir la del suplicatori.

LES GASES BARATES

Els representants de la Federació i de les Cooperatives de cases barates de Catalunya i Balears, sortiran demà, dimarts, en l'express, cap a Barcelona.

Van molt satisfeits per haver aconseguit amb la seva actitud energica i decidida, que en la Conferència Espanyola de l'Edificació s'acordés la total reforma de la llei i reglament vigents en el més breu termini possible, i no la d'uns quants articles, com es proposava per la Comissió organitzadora de la Conferència.

En l'última sessió del ple, foren acceptades sense discussió per unanimitat. Importants esmenes dels senyors Pou de Barros, Puig, García Pujol, Ricard i Pons.

Finalment, han aconseguit entaular intenses relacions amb els representants de les altres Cooperatives d'Espanya, i això facilitarà, en breu termini, arribar a la Federació de les Cooperatives de cases barates de tota Espanya.

APAT AMB DISCURSOS ESPANYOLISTES

Ahir es celebra al Liceu d'Amèrica l'anunciat banquet en honor dels senyors Sarradell i Arderius, vice-presidents tots dos dels senyors del dit circó.

Feren us de la parla els senyors Ruiz de Grijalba, Arminda, Palomo, Senra i marquès d'Olérdola.

El marquès d'Olérdola, alludit pels senyors Arminda i Senra, que incidentalment tractaren de la política catalanista, afirma que la ceguera dels nacionalistes separatistes és tanta, que no veuen que Catalunya lliure seria una joguina de la política internacional.

Afegeix que les seves paraules, qüedites a Madrid semblaient un oflagament, troben sempre una calorosa acollida en els camperols catalans, gentils lliures i d'esperit sa.

Prova — va dir — que Catalunya es espanyolissa és que tots els problemes que han fet vibrar l'espiritu espanyol han repercutit a Catalunya intensament.

Després pararen els senyors Ar-

derius i Sarradell, per a donar les gràcies per l'homenatge.

També va dir el senyor Sarradell que se sent tan espanyol que si algun dia Catalunya se separés de la resta d'Espanya, ell demanaria que la frontera es posés més enllà del seu poble.

EN LERROUX

Amb l'objecte de conferenciar amb el president de la Cambra, ha estat aquesta tarda al Congrés, el senyor Lerroux.

Preguntat pels periodistes referent a la seva opinió sobre la situació de Barcelona ha dit el senyor Lerroux que aquesta no és millor ni pitjor del que ja era.

Ha afegit que a Barcelona està plantejat, com sempre, un problema que és necessari resoldre amb decisió pels Gòvorns i que per a això el millor és actuar per mitjà de persones competents.

REFORMES SOCIALES

En la sessió plenària final de la Conferència de l'Edificació, va manifestar el vice-president de l'Institut de Previsió, don Innocenci Giménez, que l'Institut recull de la conferència la conclusió de donar vida als textos legals inertis, al qual efecte aten al seguir popular complementari, projecte fa temps preparat i que ara repassa, en relació amb el ministre del Treball, en una política social atenta a la realitat, per a incorporar-hi el que és fruit útil d'aquesta assemblea, representativa d'un moviment d'opinió.

Afegeix que l'Institut accentuarà l'aplicació recomanada d'aquestes inversions financeres socialistes.

Acaba el vice-president dient que si sempre és patriòtic l'impuls dels progressos socials, no creu ara inútil.

Li contesta el president de la conferència, senyor Rodriguez Viguri, agrair expressivament aquestes manifestacions de decida collaboració de l'Institut a la important tasca social.

ELS ESTUDIANTS CASTIGATS

Aquest matí ha visitat el ministre d'Instrucció Pública una comissió d'estudiants amb l'objecte de conèixer la contesa a la visita que li feia l'altra dia relacionada amb el ple existent amb motiu dels castigs imposats pel Rector de la Universitat Central, senyor Carrascal.

LES SOCIETATS COOPERATIVES

Aquesta tarda han visitat el ministre del Treball una comissió de Barcelona per a llurar-li un avanç-projecte sobre funcionament de societats cooperatives.

AVIADORS PORTUGUESES

Aquest matí han arribat a Madrid en l'express de França els aviadors portuguesos senyors Gago Coutinho i Sacadura Cabral.

El senyor Ruiz Ferry, en nom del Reial Aero-Club, li ha fet una recepció i li ha donat un regal.

Al Ritz, on s'estatgen, reberen moltes visites.

AL PALAU

Amb el Rei han despuntat el President i els ministres de Gràcia i Justícia i Estat.

També ha estat al Palau el ministre de la Guerra general Aizpuru, dient que anava a complimentar la Reina.

A les sis de la tarda ha arribat al Palau arquebisbal el cadàver del cardenal Soldevila.

Demà es procedirà a l'embalsament, i el cadàver serà exposat a la capella ardent instal·lada a l'esmentat palau.

El capitol s'ha reunit per a prendre acords sobre el comandament de l'arxidiòcesi.

Dels agressors no se'n sap res.

Fugiren camps a través, pistola en mà.

Ni tan sols hi ha dades de llur assalt personal.

Ningú s'explica l'agressió, puix l'arquebisbe portava més de vint anys apartat de tot el que tingües relació amb luites socials.

DE GOVERNACIÓ. — L'ARTICLE 29

El sots-secretari de Governació ha manifestat aquesta matinada que en la proclamació de candidats a diputats provincials han estat proclamats diputats per l'article 29 els següents: 11 addictes, 60 conservadors, 5 maoïstes, 9 clavins, 2 regionalistes, 2 republicans i 6 independents.

Ha desmentit el sots-secretari la suposada actitud atribuïda a la policia de Barcelona.

També ha dit que segons li havia comunicat el governador de Saragossa, la policia i la guàrdia civil segueixen llurs gestions per a descobrir els autors del covart assassinat de l'arquebisbe, les quals gestions fins ara han estat infructuoses.

Ha acabat diant que havia confeccionat amb el governador de Barcelona, el qual no li havia comunicat res sobre la reunió que celebraven aquelles nit els patrons i els obrers.

POSICIÓ ATACADA

Melilla. — Els rebels han canonejat Tizzi-Azza.

Dins d'aquesta posició caigueren diverses granades.

Una d'aquestes mata a un soldat i ferí a onze.

Aquestes baxes s'evaquaran en el combati de demà.

Vida religiosa

Avui: Sants Bonifaci i Doroteu, bisbes, i Santa Valèria, màrtir. — Demà: Sant Norbert, bisbe i fundador, i Santa Paula, verge.

Quaranta hores: Demà, a l'església de Montsió, de Religioses Dominiques. Hores d'exposició: De dos quarts de set del matí a dos quarts de vuit de la tarda.

La missa de demà: D'octava, color blanc.

Cort de Maria: Demà, Nostra Dona de Lourdes, a Santa Madrona (Poble Sec).

Adoració nocturna: Avui, Torn de la Immaculada Concepció.

Vestiles en sufragi de les ànimes del Purgatori: Avui, Torn de les Cinc Llagues de Jesucrist, a la seva capella, Escorial, 155 (Gràcia). — Demà, Torn del Sant Angel Custodi i Sant Miquel Arcàngel, a la mateixa capella.

— Alberg de Sant Antoni. (Carrer de Roger de Flor, 25). — Avui ha començat la solemne Novena al gloriós Miracer Sant Antoni de Pàdua.

Avui ha començat la solemne Novena, amb exposició, tots els dies, de Jesús Sagratament, ret del Sant Rosari, exercici de la Novena, cant dels Pare-nostres, sermó, benedicció del Santíssim, reserva, cant dels nois i adoració de la relíquia de Sant Antoni.

Els dies 5, 6 i 7 predicarà el Rnd. P. Guàrdia del Convent.

Els dies 8, 9 i 10 predicarà el Rnd. P. Salvador de Solsona.

Els dies 11, 12 i 13 predicarà el reverend P. Tomàs de Barcelona.

Diumenge vincent, festivitat de Sant Antoni de Pàdua, a les nou del matí, Ofici solemne cantat per la capella de música de Sant Just. Tot seguit es beneiran els límits de Sant Antoni, els quals seran distribuïts entre els fidels concorrents a la festa. Així mateix es beneiran pous, fent-se recàrcit entre els pobres.

A les sis del vespre, funció com els altres dies de la Novena. Predicarà el reverend P. Tomàs de Barcelona.

— Capella Expiatorià per a les Ànimes (Carrer d'Escorial, Gràcia). — Per a solemnitat del X aniversari de la fundació de la Vella Perpètua, avui es comencera un Triduum a major hora del Sagrat Cor, següent demà: divendres vincent.

La funció es farà tots els dies, a les sis de la tarda, anant els sermons a càrrec del doctor Joaquim Mardixexart, Prete.

Divendres, a dos quarts de nou del matí, hi haurà missa de Comunió general amb plàtica per l'esmentat orador.

— Diumenge passat va tenir lloc la comovadora cerimònia de rebre per primera vegada a Jesús Sagratament 24 nois del Patronat Social Obrer de Les Corts.

Celebra la missa de Comunió el reverend senyor director de la Secció Catòlica, el qual, abans d'atancar-se a la Sagrada Família nous combregants, els dirigí una ferrovia pàtria.

Acabat el Sant Sacrifici de la Missa, i a l'estorta socials fóceguen els nois de Comunió amb un cançoner.

A la tarda s'efectuà l'acte de renovació de promeses del Baptisme, imposició del sant escapulari del Carme, i finalment se'n va repartir unes boniques estampes recordatives de tan solemnial diada.

Honaren els dits actes una nodrida representació de la Congregació de Maria Immaculada i Sant Joan Bta. de la Salle, a la qual pertanyen els catòlics del Patronat Social Obrer de Les Corts.

De tanmemorable cerimònia en servarà immemorable record no solament els nois que tinguere la primera Comunió, sinó llurs parents i tots els que tingueren el roig d'assumpto.

Església de Sant Antoni Abat de PP. Escalaphi. — L'Arxiconfraria dels Dijous Eucarístics celebrara demà passeig la Comunió commemorativa a les set del matí, i a la tarda, a les set, l'Hora Santa.

L'Apostolat de l'Oració, establet a la dita església, divendres vincent, festa del Sagrat Cor de Jesús, celebrarà Comunió general, amb plàtica preparatoria, a les vuit del matí, i a la tarda, a dos quarts de set, després d'exposar el Santíssim Sagratament es rezarà el Sant Rosari, es practicaran els exercicis propis del mes, i després del servei, es farà la processó per l'interior de l'església, acabant-se amb la benedicció del Santíssim Sagratament i missa.

Bisbat

— Representació catalana al Congrés Eucarístic de París. — Les notícies que es reben del Comitè central són ben falgunes.

Les notícies que es reben de la representació catalana, que en els darrers dies d'estada a París tindran ocasió de convèncer's de com ha estat allà ben rebuda la idea d'assistir a la magna Assemblea eucarística, grandiosa com mai cap altra se'n ha celebrat.

Segueixen despatxant-se itineraris-programmes i admetentes inscripcions a l'Editorial Poliglòtic, Petritxol, 8; «La Hormiga de Oro», Plaça de Santa Anna, 16; i Grup Eucarístic del Tercer Ordre de Nostra Senyora de l'Ajuda, Baix de Sant Pere, 13.

Les processons de Corpus

A GRÀCIA

A les cinc en punt de la tarda sortí diumenge de la parròquia de Sant Joan de Gràcia la processó del Corpus.

L'ordre era el següent: Batidors de la guàrdia municipal, els gegants, ganfons i creus de les tres parròquies de Gràcia, Catedral, i de les dites parròquies. Sagrada Família Eucarística dels Sants Àngels. Pomells de Juventut de la barriada, Col·legi de Sant Joan Baptista de la Salle amb banda, Col·legi de l'Immaculada, Macips de Duana, Plaça Unió de Sant Josep de la Muntanya, Centre Moral i Instructiu amb banda, Apostolat de l'Oració de les tres parròquies amb banda, Congregació de la Immaculada i de Sant Lluís amb banda, i diversos col·legis del districte parroquial.

Portava el penó principal el tinent-alcalde senyor Nonell, acompanyant-lo com a cordonistes els senyors Tusell i Nadal.

Banda de Vergara, Creu Roja, Ordres religioses, portants de talem i clericatura parroquial.

A continuació venia la Custòdia; donant-hi guàrdia municipals de gran gala.

Actuava de prest el rector de la dita parròquia, reverend Joan Forns, assistit pels rectors de l'església de Jesús, reverend Marcelí Garriga, i l'economist dels Josepets, reverend Àngel Rovira.

Seguia la presidència, formada pels senyors que formen la Junta d'Obra, senyors Gustà i Robinet i el caporal dels Sometents de Sant Gervasi, En Jacint Tort i Daniel.

Tancava la comitiva la banda de Ripoll.

Serien dos quarts de vuit quan entrava la processó en el temple d'on havia sortit, resonant-se l'Ofici de Reserva, donant el rector la benedicció a tots els assistents.

La processó feu el següent curs:

Plaça de Sant Joan, carrers de l'Or, Encarnació, Torrent de les Flors, plaça de Rovira, carrers de la Província i Encina, plaça del Nord, carrers de Martí Verdi, Margadà, Asturies, Salmeron, Goya, Diluvi, Menéndez Pelayo, Ramon i Cajal, Torrijos i plaça de Sant Joan.

No es registrà cap incident.

Cobrien la carretera parelles de la guàrdia civil muntada.

A LA BARCELONETA

Després d'alguns dubtes, puix plouvisjava, a dos quarts de sis de la tarda sortí diumenge la processó del Corpus de la parròquia de Sant Miquel del Port. Hi anaven, com de costum, els gegants i timbaleiros de la ciutat, els alumnes de molts col·legis i associacions, naviers, etc., etcetera.

El penó principal el portava el regidor senyor Bosch Labrés, havent estat cordonistes el diputat de la Mancomunitat senyor Grañé i el doctor Alomar.

En representació del capitán general hi assistí l'intendent d'exèrcit En Manuel Piquer.

A la Barceloneta, malgrat la inseguirat del temps, l'animitació era extraordinària.

L'Escola de Bibliotecaries de la Mancomunitat

L'Escola Superior de Bibliotecaries de la Mancomunitat de Catalunya, anuncia que els exàmens d'ingrés se celebraran en la segona quinzena del mes de setembre.

Atenent a la conveniència que cada dia sigui més nombros el personal tècnic que es necessita per a proveir les places de Directora i Auxiliar que vaquen en les vuit Biblioteques Populars ja obertes al públic; que aviat s'hauran de proveir les corresponents a les de Badalona (en construcció), Terrassa, Vich, Igualada, Mataró, Pobla de Lillet i Tiana, i a les que es creïn en els locals socials que cedeix la «Caixa d'Estatals»; i que corporacions i particulars acorden continuament a l'Escola oferir ben retrubides places de Bibliotecaries a les alumnes que acaben llurs estudis; el Consell de Pedagogia ha decidit que no fos límitat, com fins ara, el nombre d'alumnes que poden ingressar, sinó que en quanys s'admeten totes les aspirants que es presentin suficientment preparades a jutici del Tribunal examinador.

Les aspirants hauran de tenir disset anys complerts, presentar un títol equivalent al de batxiller o al de mestressa superior (o bé sofrir un examen a base d'un programa detallat que es facilita a l'Escola Superior de Bibliotecaries) i subjectar-se a un examen concursiu que comprendrà tres exercicis: un d'oral, contestant a un interrogatori sobre temes de cultura general; un d'escript, desenrolant la candidata un tema escollit entre diversos presentats pel tribuna, i un exercici de llengüen en el qual es demostra la possessió de les llengües catalana, castellana i francesa i tenir nocions d'una altra llengua moderna.

La carrera de Bibliotecària comprèn dos anys d'estudis tècnics i d'humanitats (Teoria i Història de la Cultura, Coneixements generals de les ciències pures i aplicades i de llur classificació, Història de Catalunya, Llengua llatina i nocions de llengua grega, Bibliologia, Bibliografia, Bibliotecnologia, Ètica, Dret usual i Institucions fonamentals de dret català, Literatura catalana, Literatura general) i un de pràctiques, destinat als festivals internacionals i campionats que s'apropen, ensembles que, de la forma que s'efectuaran les curses, creiem que en el transcurs d'elles es millorara encara el record de 50 metres que detenta En Ricard Arruaga.

Constituirà el dit premi de tres proves, que se celebraran els dies 10 i 12 de juny i 8 de juliol, ja distància sempre la mateixa, de 50 metres i al cronòmetre, donant-se al vencedor de cada prova un punt, dos al segon i així successivament, guanyant el Premi Valliu el nedador que tingui menys nombre de punts, havent corregut les tres proves. En cas d'empat s'efectuarà una altra prova de 50 metres per a desfer-lo.

Aquest Club regracia la gentilesa del seu estimat consoci senyor Valliu, pel seu esplèndid donatiu, i fa públic el seu profund agraiement perquè creu que sera un veritable estímul per part dels nedadors-socios que amb molt d'afany es disposen a conquerir-lo.

Els sometents dels districtes primer, segon i tercer.

Al passeig de la direcció del saló de Sant Joan, formaren els sometents dels districtes primer i segon d'aquesta capital, amb llurs respectives banderes i banderins, botigüins, etc.

Mitja hora després arribaren al dit lloc el capitán general i el comandant general de sometents En Plaçid Arruaga.

Reberen el marquès d'Estella; el tinent-alcalde senyor Tusell, en representació dels manxes d'Allella; el coronel d'infanteria En Juli Suso, el caporal de part del sometent de Barcelona En Josep Bertran i Musitu, el del segon En Josep Rovira, alguns caporals i sots-caporals de la majoria dels districtes d'aquesta capital i els oficials auxiliars, i l'oficial de la guàrdia urbana senyor Merino.

El general Primo de Rivera, acompanyat dels dits senyors, revisà els sometents, examinant les arrhes que alguns portaven.

Acabada la revisió, el capitán general reuní els caporals de districte, caporals de barri i auxiliars, als quals felicità per la perfecta organització de la jorba i per l'entusiasme que demostraren sempre tots els que comprenen el sometent armat de Catalunya.

En representació del capitán general hi assistí l'intendent d'exèrcit En Manuel Piquer.

A la Barceloneta, malgrat la inseguirat del temps, l'animitació era extraordinària.

La desfilada dels sometents, que s'efectua en direcció al Parc, fou presenciada pel marquès d'Estella i els seus acompañants.

Des del Saló de Sant Joan anaren el capitán general, el comandant general de sometents, el senyor Bertran i Musitu, el coronel Suso, el senyor Merino, alguns caporals i sots-caporals i els auxiliars, a la plaça del Rei, en la qual estava formada amb la seva bandera i banderins el sometent del districte tercer.

Allí foren rebutjats pel caporal En Francesc Puig i Alonso, el primer tinent alcalde senyor Maynes i els sots-caporals i auxiliars.

Com que encara faltaven quinze minuts per a l'hora fixada per a la revisió, el senyor marquès d'Estella i les persones que l'acompanyaven visitaren el Museu de Santa Agata.

Revista després els sometents, que després desfilaren per la baixada de Santa Clara.

Com en l'anterior revista, es congratula el capitán general del civisme que anima el sometent i dona l'embarcada per la seva brillant presentació al caporal senyor Puig Alonso, als caporals de barri i als oficials auxiliars.

Amb aquestes revistes han acabat els dels sometents dels deu districtes d'aquesta capital.

L'any vinent probablement els sometents de Barcelona seran revisats en un sol dia i en un mateix lloc.

D'espectacles

Novetats

Presentació de la companyia Simó Raso.

Dissabte a la vesprilla, amb una nombrosa i selecta concurrencia, inaugurarà la temporada d'estiu, al Nove-tat, la companyia del teatre Lara de Madrid, de la qual és director En Ric

CAL SERVAR L'ESPERIT QUE DIA CAL VOTAR DIUMENGE LES

Els sufragis de diumenge

PER A CATALUNYA SERIA UN MAL QUE ES PRECIPITES LA DESFETA DE LA LLIGA, QUE ES UNA VASTA ORGANITZACIÓ QUE SOSTÉ MOLTES COSES, QUE EVITA ORGANIZACIONS NO TAN SEGURES I QUE SERIA DE MAL SUBSTITUIR, SOBTADAMENT.

Aquestes paraules justes no han estat pas pronunciades per En Francesc Cambó, ni per En Lluís Duran i Ventosa, ni per En Joan Vallès i Pujals ni per cap altra personalitat de la Comissió d'Acció Política o de les candidatures de la Lliga.

Han estat paraules dites per En Jaume Bofill i Matas, president del Consell Central d'Acció Catalana, al míting electoral del Teatre del Bosc, segons la ressenya que n'insereix *La Publicitat*.

Cal, doncs, que tots els catalanistes, que tot el cos electoral de Barcelona, les meditin.

Es cert. PER A CATALUNYA SERIA UN MAL QUE ES «PRECIPITES» (com diu En Jaume Bofill i Matas) LA DESFETA DE LA LLIGA. Cal, doncs, evitar-la, aquesta desfeta. Cal evitar l'afebliment d'aquesta VASTA ORGANITZACIÓ QUE EN SOSTÉ TANTES, DE COSES. Cal evitar la destrucció d'un organisme que SERIA DE MAL SUBSTITUIR, SOBTADAMENT. I això no pot ésser evitat sinó amb una ratificació inequívoca de confiança als homes i a la política de la Lliga.

Els que aspiren a la successió, confessen públicament que SERIA DE MAL SUBSTITUIR, SOBTADAMENT, la Lliga. Es a dir, que no la poden substituir, ara com ara. Doncs, si no la poden substituir, de moment, aquesta VASTA ORGANITZACIÓ QUE SOSTÉ TANTES COSES i la desfeta precipitada de la qual SERIA UN MAL PER A CATALUNYA, el deure essencial del cos electoral catalanista és ben clar: ratificar la seva confiança inequívoca a la Lliga.

Tots els catalanistes que reconeguin, segons les paraules espontànies d'En Jaume Bofill i Matas, que la desfeta precipitada de la Lliga SERIA UN MAL PER A CATALUNYA, tenen el deure ineludible d'impedir aquesta desfeta. Ja ocasionen prou mal a Catalunya altres injustícies, com les suïcides campanyes negant la legitimitat de la representació parlamentària nacionalista, campanyes que alhora constitueixen un insult a les heroiques organitzacions foranes i fan el joc amb una inconsciència tristíssima als enemics de la causa catalana i a la Unió Monàrquica Nacional.

La Lliga està sostenint i es prepara a continuar sostenint una batalla fortíssima en defensa dels ideals i els interessos de Catalunya, contra un govern que ha fet de l'hostilitat a Catalunya un dogma polític. Per a sostenir aquesta batalla està disposada a tot. Però necessita, per damunt de tot, continuar tenint la confiança del poble catalanista. Sense aquesta confiança, la seva actuació no podria ésser eficaç. Adhuc podria ésser perturbadora.

Cal, doncs, que tots els catalanistes que creguin, com En Jaume Bofill i Matas, que la Lliga ha de continuar actuant, que la Lliga és l'única organització que sosté una pila de coes, i que la Lliga no té possible substitució immediata, ratifiquin llur confiança en la Lliga, en els homes i la política de la Lliga, votant diumenge les nostres candidatures.

Un manifest interessant

Als electors del Districte III municipal de Barcelona

Els ex-regidors d'aquest districte servidors Abadal, Albó, Duran i Ventosa, Martínez Domingo i Puig i Alfonso, dirigeixen als seus amics del mateix districte el següent manifest:

El districte tercer municipal de Barcelona, ha estat considerat des de 1904, com el baluard més fort del catalanisme organitzat dirigit, amb constància i continuitat inalterables, pels homes de la Lliga Regionalista. En diverses eleccions municipals, els firmants han estat honorats pel districte investint-los amb l'honorífic carrec de regidors de la ciutat: el ser-ho pel districte tercer ha fet més alt l'honor donant-nos

una més remarcable significació catalanista.

I ara, en aquestes eleccions, que per ésser de diputats de la Mancomunitat de Catalunya tenen una importància trascendental, els que hem estat honorats per vosaltres amb vostre representació, acudim als amics del districte III, i els recomanem encàrdatament, efusivament, la candidatura de la Lliga Regionalista, formada pels fermos catalanistes

En Félix Escalas i Chamení
Banquer: vice-president de la Mancomunitat.

En Lluís Puig de la Bellacasa
President de la Jovintut Nacionalista.

En Joan Vallès i Pujals
President de la Diputació i Conseller de la Mancomunitat.

El primer i el tercer representen la santa continuitat en l'obra patriòtica de la Diputació de Barcelona i de la Mancomunitat de Catalunya: els vots dels diputats els han

Mítins i visites electorals

Dimecres, a dos quarts de deu del vespre

Ateneu "Democràcia", carrer Aragó, 135

Parlaran: Basté i Duran, Gual Montardit, Vidal Salvó, A. Bulart, Joaquim Degollada i els candidats.

Casino de Sans, carrer de Sans, 114

Parlaran: Bonaventura Girbés, Salvador Bremon, Jacint Laporta, Ventosa i Calvell, Martínez Domingo, Vallès i Pujals i els candidats.

Dijous, a dos quarts de deu del vespre

Associació "Catalunya", Comte de l'Asalto, 16

Parlaran: A. Granada, Reñaga, Salvador Bremon, Martínez Domingo, Ventosa i Calvell i els candidats.

Centre Nacionalista del Poble Sec, Marqués del Duero, 123

Parlaran: I. Valls i Taberner, Vidal Salvó, A. Bulart, Degollada, Rahola i els candidats.

Ateneu Democràtic Regionalista del Poble Nou, Wad-Ras, 208

Parlaran: Frederic Roda, Juli Vila, Manuel d'Oms, Garriga Masó i els candidats.

Lliga Regionalista de Gràcia, Salmeron, 73

Parlaran: M. Sagnier, J. Ginesta, Carabén, Josep Orriols, Enric Maynés i els candidats.

Casal Nacionalista Guinardorenc, Avinguda Montserrat, cantonada al carrer Sales Ferrer

Parlaran: els senyors Gual Montardit, Lluís Valeri i els candidats.

Divendres, a dos quarts de deu del vespre

Ateneu Obrer Català de Sant Martí, Plaça del Mercat 2 (Clot)

Parlaran: F. Vendrell, R. Llacuna, E. Tubella, Santiago de Riba, Enric Maynés i els candidats.

Casal Nacionalista Sagrerenc, carrer de Sagrera, 155

Parlaran: Omar i Gelpí, A. Carabén, Lluís Arnau, Narcís Magdalena, Josep Figuerola i els candidats.

Casal Nacionalista de la Barceloneta, Alegria, 25

Parlaran: Reñaga, Valeri, Vidal Salvó, Sansalvador, Santiago Estapé, Rahola i els candidats.

La nostra can-

Districte

En Félix Banquer.—Vice-President

En Joan Advocat.—President de la Man-

En Lluís Puig Advocat.—President de l'Alcalde de

Districte

En Josep Doctor en Medicina.—

En Josep Propietari.—Ex-Tinent d'Industrial.—President

A Girona

Els candidats nacionalistes del districte de Girona ha publicat un manifest als electors de marques gironines:

Per un acord espontani de ments polítics que havem estat a posar, per damunt de tota essència dels nostres programes, a Catalunya i a la seva Mancomunitat, havem estat honorats per a una candidatura plena en les eleccions de Diputats a la

Lliga R

Oficina

Resten obertes per la constitució, on tothom podrà analitzar la situació dels col·legis electorals (que oportunament assenyalen cions de diputats a Corts).

DISTRICTE

Districte II municipal: Oficina

Districte III municipal: Lliga

Districte IV municipal: Oficina

Districte VI (de Provença a

te VI, Enric Granados, etc.)

Gràcia: Lliga Regionalista

Poblet: Ateneu Nacionalista

La Sagrera: Casal Nacionalista

Horta: Centre Català d'Horta

Poble Nou: Ateneu Democràtic

Guinardó: Casal Nacionalista

cantonada a Sales Ferrer.

Sant Martí: Ateneu Obrer C

DISTRICTE

Barceloneta: Casal Nacionalista

Districte V: Associació «Cata-

Poble Sec: Oficina electoral

Barriada de Corts Catalanes

Sans: Casino de Sans, Sans, etc.

carta de recomanació, per justificar nostra demanda a favor de la candidatura que us incloem. Són els amics vostres, catalanistes de sempre: a catalanistes ens dirigim i pel bé de Catalunya trebalem.

No us deixeu sobtar per il·luminaries de flammarades tan aviat espagüants i vives com consumides. El sant caliu que nosaltres — i vosaltres — hem mantingut sempre, el seny català que és la gran condició del nostre poble, us aconsellin i guiu. Som els de sempre; sigueneus vosaltres, els de sempre també.

Vostres amics de cor i ex-regidors agrairem.

R. de Abadal. — Ramon Albó i Martí. — Lluís Duran i Ventosa. — Antoni Martínez Domingo. — Francesc Puig i Alfonso.

AUTORITZEU LES NOTES DE LES QUALES ENS PREGUEU LA PUBLICACIÓ, AMB UN SEGELL O UNA FIRMA QUE ENS SIGUI CONEGUDA.

JUT DE CATALUNYA

LA VIDA A LA MANCOMUNITAT
SINDIDATURES DE LA LLIGA

La «tranquil·litat» governativa

AMB SERENITAT

per Barcelona

te provincial»

dir Chameni
sider comunitat de CatalunyaJos Pujals
t de Barcelona, Conseller
de Catalunya.Puebla i Deu
t de Nacionalista, Ex-Tinent
de Barcelona.

te provincial»

Josep Estadas
-El Casal Nacionalista de
lasepi Vendrell
ento Ajuntament de BarcelonaJos Gavar
sider Esportiva de Sans.

El ministre de la Governació, en rebre dilluns els periodistes madrilenys, repetí la seva frase usual, assegurant que «la tranquil·litat» a Barcelona era absoluta. La «fulla oficial» dels dilluns deia el mateix, com és ja de consuetud. I, mentrestant, a Barcelona, en vint-i-quatre hores, era assassinat un pobre noi que recollia escombraries al carrer de Muntaner, era mort al carrer del Carme un agent de vigilància i ferit greu un transeúnt, era ferit mortalment al carrer dels Enamorats un patró carreter i la vaga de transports continuava amb la paralització creixent de la vida industrial, mercantil i social de la urbs i les coaccions i violències que la compliquen i enverinen.

L'actitud del govern davant aquesta tragèdia de Barcelona és una cosa revoltant, que indigna. I les paraules del ministre de la Governació, repetint cada dia que «la tranquil·litat de Barcelona és absoluta», mentre als carrers de la capital de Catalunya cauen morts i ferits els ciutadans als quals un poder públic inepte i hostil no sap garantir ni el més elemental dret a la vida i a la llibertat del treball, constitueixen una burla intolerable, d'una insensatesa i una bogeria sense precedents.

La incapacitat absoluta del poder públic per a exercir funcions efectives d'Estat ve agreujada a Barcelona per la manca d'amor del govern central a les coses de Catalunya, per l'hostilitat instintiva amb què Catalunya és tractada, per l'evident indiferència amb què és esguardada la nostra tragèdia a Madrid, per la sospitosa complicitat entre els enemics de la causa catalana i els enemics de la tranquil·litat barcelonina. La conducta del govern no té nom. No hi ha prou paraules per a blasmar-la i menysprear-la. I aquesta conducta, a més a més d'indigna, és francament suïcida. L'actitud del govern davant la tragèdia de Barcelona fa més separatistes que totes les exaltacions de l'inconformisme més radical. I la passivitat dels governs, davant el terrorisme crònic que pateix Barcelona, posa en perill totes les altres coses que el poder públic té el deure de defensar i àdhuc els mateixos representants del poder. Els esquitxos del terrorisme barceloní, tolerat amb malaltissa complaença pels governs madrilenys, arriben a totes les terres d'Espanya i un dia és assassinat a Madrid el senyor Dato, i un altre dia és assassinat a Leon el senyor Regueral i suara mateix és assassinat a Saragossa el cardenal Soldevila...

Els representants de les més altes i prestigioses entitats econòmiques, artístiques i culturals de Barcelona han tramès al govern una enèrgica protesta contra l'estat d'indifensió de Barcelona, contra la conducta intolerable d'un poder que no governa ni deixa governar. Cal que el govern l'atengui. Cal que a Madrid es convencin que aquest estat de coses no pot continuar. Ni Barcelona, ni Catalunya, que sent l'orgull i la glòria de la seva capital, no ho toleraran.

convenciment de l'obrar amb seny i rectitud, venim, electors, a dir-vos:

Que ens ha aplegat en front únic de bons catalans de car un fort impuls d'honestitat collectiva, reacció necessària, provocada per les injustícies i vexacions que contra el dret de ciutadania i la dignitat de l'honorada gent gironina ha patit la nostra terra en les darreres eleccions legislatives per part del règim governatiu del país i dels polítics que se'n serveixen i profiten.

Que ens porta també a la entesa electoral una fervorosa adhesió a la Mancomunitat catalana, per entendre que la Mancomunitat representa en l'ordre ideològic la nostra Catalunya UNA, realitzant les primeres funcions del nostre govern propi: i en l'ordre pràctic és una realitat d'honoradíssima i profitosa tasca de cultura i de millorament material per la nostra terra, malgrat el ratióquisme dels mitjans amb que compta i l'odiositat que inspira als governs d'Espanya.

Que per últim ens posa en contacte i enllaça electoralment les nostres forces, l'amor a les coses que són patrimoni de la nostra terra i la defensa dels drets de Catalunya a la seva personalitat nacional i lluire.

I si els nostres adversaris, els uns enemics específics de Catalunya, sig-

No volem seguir els propagandistes de les candidatures d'Acció Catalana en llur tasca enervadora i trista d'enfondir les lluites entre els nacionalistes, amb atacs sovint grollers com els que als nostres homes foren dirigits en el míting de diumenge. Ens sap greu només per Catalunya, aquesta prodigiosa activitat emprada pels homes d'Acció Catalana en dir mal dels patriotes catalans, al mateix temps que diuen tenir com ideari la formació d'una consciència nacional catalana que imposi el triomf de la llibertat de Catalunya. Pel camí emprès, no sabem encara que hagin portat al catalanisme un sol convençut de més, dels molts que desgraciadament encara queden castells o indiferents, i les consciències dels quals convindria conquistar patriòticament...

Però no podem menys de cridar l'atenció dels homes de bona fe que segueixen Acció Catalana sobre els perills d'una campanya basada en la injustícia i en una tàctica elementàriament enganyosa.

Una campanya fonamentalment tan injusta com la d'oposar el catalanisme dels candidats de l'Acció Catalana a la significació dels candidats de la Lliga, com si no fossin tan catalanistes com ells, fa pena veritable, i no pas per a aquesta, sinó per Catalunya. Per a no seguir el camí que ells ens assenyalen, no volem entrar en comparacions de caràcter personal: n'hi ha prou amb recordar els noms illustres que la Lliga posa en les seves candidatures perquè tothom es faci càrec de la passió per illos posada en la campanya.

I el mateix hem de dir de l'objectiu anunciat d'aquesta: afirmar que l'Acció Catalana presenta candidatura plena pels dos districtes electorals de Barcelona per a intensificar l'actuació nacionalista de la Mancomunitat, i dir que els elements directors d'aquesta no poden actuar amb tota l'amplitud que caldrà, perquè no governen amb força pròpia, sinó amb una majoria circumstancial, i per a això... dividir voluntàriament les forces, que tots sabem que no són pas excessives, del nacionalisme de tots els matisos en el districte III (provincial), exposant-nos a tots al triomf dels tres candidats lerrouxistes, no es compagina certament amb les continuades manifestacions de pureza en les propagandes i d'integritat en les actuacions.

Per sortuna, el cos electoral de Barcelona és més reflexiu i més sincerament patriota del que certs temperaments apassionats i despitats sospiten.

Matemàtiques electorals

Les darreres eleccions i les vinentes

Per qui sap entendre el seu llençatge, els números xifres dels resultats electorals parlen molt clar quan entre una i l'altra elecció no hi ha hagut un fet públic capaç d'emocionar el cos electoral.

La situació dels partits polítics en lluita a Barcelona, és la mateixa avui que en 29 d'abril passat. Cap fet ha pogut modificar ni els principis ni els procediments, ni ferir en contra d'ells la pública opinió. Les eleccions de diumenge són una continuació de les legislatives d'abril darrer.

Sentat això, anem a examinar les xifres de la votació passada, per a profetitzar o que passarà en la de diumenge.

Però abans d'examinar districte per districte, havem de fer una observació general tocant a l'Acció Catalana.

Així com l'Esquerra Catalana va portar al nacionalisme una pila d'elements republicans que fins a la seva aparició n'eren enemics, com amb tota evidència va preveure En Prat de la Riba en aconsellar-los que es fessin republicans. «Acció Catalana» no ha fet sinó dividir el nacionalisme; treure elements de l'organització de la Lliga per a reunir-los en una nova organització concreta la Lliga. Si hi ha sumat alguns

elements que no fossin de la Lliga, són elements pochs, d'altres sectors nacionalistes, que precisament per aquesta orientació s'hi han acoblat.

Ara bé, essent això veritat, ha d'ésser fonamental que els vots, avui, de la Lliga i els de l'«Acció Catalana», sumats, han de fer els vots d'abans de la Lliga Regionalista, amb algun més que mai ens havia votat.

Però aquesta suma s'ha de saber: no es troba el resultat sumant els 19604 vots de la Lliga als 15223 d'«Acció Catalana», que farien 34.826 vots, xifra que només en unes eleccions va obtenir la candidatura de la Lliga, per sumar-hi molts vots que probablement no eren nacionalistes.

Aquesta suma s'ha de fer afegint als 19604 vots de la Lliga els que realment foren vots d'«Acció Catalana».

Dels treballs fets per la nostra organització electoral, resulta que no més un quaranta per cent de les paretes del senyor Rovira contenen sol, el seu nom. En el seixanta per cent, el nom del senyor Rovira anava amb quatre noms de la nostra candidatura, i en algunes amb el del senyor Leroux, amb el del senyor Swarts o amb el del senyor Serra i Moret. «La Publicitat» va haver de confessar que els seus vots eren 7.000. Així podem afirmar que els electors nacionalistes foren aproximadament uns 26.000, que és la xifra aconseguida per la Lliga en les eleccions dels últims anys, abans de l'escissió d'«Acció Catalana». I això corrobora l'affirmació que feiem suau, és que «Acció Catalana» no ha sumat elements nous a la causa catalana sinó que no ha fet més que dividir els que ja hi eren.

Però, anant a les matemàtiques: que

Ronalist

independents

com les següents oficines electorals: el vot. Advertim, però, que els comptadissimes variacions que la de les darreres elec-

CINCIAL.

ficialista, Mercaders, 40.
Lligat, 4, principal.ficialista, P. Sant Joan, 113.
Alineu Autonomista Distric-

CINCIAL.

ficialista, Rambla, 16.
Marqués del Duero, 123.

Democràcia, Aragó, 135.

CINCIAL.

passarà amb els 8.000 vots que votaren candidatures combinades? Eren vots d'«Acció» que votaven la Lliga o vots de la Lliga que votaven «Acció Catalana»? No volem ésser tan optimistes de creure això darrer; però creiem que la majoria si que foren d'aquest caire. Ara, això, no passarà més que excepcionalment, en algun cas d'amistat o parentiu: anant a la lluita els tres partits, amb candidatura plena, cadascú votarà segons el seu criteri polític.

Què esdevindrà d'aquí? Que els vots nacionalistes de la Lliga pujaran molt poc, però disminuiran molt els vots d'«Acció Catalana». Es a dir: que els electors seran, al fa o no fa, els mateixos, però la suma de vots disminuirà per arribar a formar una suma per l'estil de la que donen les passades eleccions, que en els dos districtes, fet el descompte del seixanta per cent en els d'«Acció Catalana», sumen:

Lliga Regionalista.	15.031
Acció Catalana.	5.194
20.225	

que són, aproximadament, els vots que la Lliga va obtenir, ara fa quatre anys, en els districtes II i III provincials.

Feta aquesta observació, anem a examinar les dades de les eleccions darreres per a deduir el resultat de les vinents, no sense advertir que creiem que la realitat modifiquarà un xic les xifres anteriors perquè no totes les combinacions del nom d'En Rovira amb altres ho eren amb els de les candidatures de la Lliga, ni totes aquestes candidatures eren d'electors que votaven «Acció Catalana».

Però no examinarem en un altre article, que aquest és prou llarg.

POL

Ciutadans: on hoveu de votar

Haveu de votar, — amb alguna excepció que més avall publiquem, en el mateix col·legi, situat al mateix lloc, que en les darreres eleccions de Diputats a Corts, ara fa un mes.

Amb tot, la Lliga Regionalista, passa les candidatures a domicili. Però, com que aquest servei és sempre defectuós, els qui no hagin votat en les darreres eleccions, i no rebin el suu de contenir la candidatura i l'afreça de la secció on tenen el vot, faran bé de passar per les oficines electorals, com ja fan alguns que no esperen el repartiment.

Després d'un dificilíssim treball de investigació, les oficines de la Lliga Regionalista han trobat el nou domicili dels electors que han canviat de casa els quatre darrers anys. Aquests rebran en el nou estatge les indicacions corresponents al seu, no recol·lectat a les llistes electorals.

En recompensa d'aquest treball, els demanem qu'votin les nostres candidatures.

Heu's ací indicats els canvis de lloc d'algunes seccions electorals:

CANVIS DE COL·LEGIS ELECTORALS

Barceloneta:

La secció cinquenta, que en les eleccions del dia 29 d'abril votava a Ginebra, 17, baixos, en les eleccions de diumenge vindrà votar a Ginebra, 51.

Districte III Municipal:

La secció quarta, que votava al carrer de Serra, 10, primer, votarà al carrer de Rull, núm. 1.

La secció 17, que votava al carrer de les Moles, 15, baixos, votarà al d'Amargós, núm. 7.

Districte IV Municipal:

La secció setena, que votava Llúria, 100, xamfrà Mallorca, votarà al mateix carrer, núm. 131.

La secció 26, que votava Progrés, 14, baixos, votarà Progrés, 8.

Districte V Municipal:

La secció tercera, que votava Santa Mònica, 2 bis, baixos, votarà Santa Mònica, 3.

Districte VI Municipal:

La secció 41, que votava Rosselló, 170, baixos, votarà Rosselló, 168.

Districte VII Municipal:

La secció 31, que votava Diputació, 18, baixos, votarà Diputació, 32, escola.

La secció 36, que votava Callao, 12, baixos, votarà Diputació, núm. 30.

La secció 67, que votava Príncep Jordi, 6, votarà carrer de Bejar, 24.

Districte VIII Municipal:

La secció 22, que votava Salmerón, 211, primer, votarà Santa Agata, 18.

Homenatge a En Joan Vallès i Pujals

Organitzat per la Joventut Nacionalista, amb motiu de l'edició de la seva conferència donada al Palau de la Música Catalana, el dia 19 d'abril proppassat

L'acte tindrà lloc avui, dimarts, dia 5, a les nou de la vesila, al Restaurant del Parc. — Per inscripcions a la Joventut Nacionalista, Boters, 4.

Apat d'homenatge a En Joan Vallès i Pujals

Era propòsit dels organitzadors d'aquest acte donar-hi un caràcter completament íntim, però davant el requeriment de nombrosos amics, la Joventut Nacionalista volenterosament ha accedit a exemplar la inscripció pels pocs llocs que quedaven, donada la capacitat del local on es realitzarà l'acte.

Candidats nacionalistes

BARCELONA

CAPITAL

Districte II «provincial»

Félix Escalas i Chamei

Lluís Puig de la Bellacasa i Deu

Joan Vallès i Pujals

Districte III «provincial»

Josep Alomar i Estadas

Josep Carabéu i Vendrell

Josep Roig i Chovar

IGUALADA - VILAFRANCA

Josep Mari

Rosend Pich

VILANOVA - SANT FELIU

Josep M. Bassols i Iglesias

Antoni Jansana Llopis

Manuel Massó i Llorens

GIRONA

CAPITAL

Salvador Gispert-Sauch

Agustí Riera i Pau

Miquel Santaló i Parvoret

OLOT - PUIGCERDÀ

Damià Casanova

Josep M. Masramon

TARRAGONA

FALSET - GANDESA

Josep M. Gich i Pi

AUTORITZEU LES NOTES DE LES
QUALS ENS PREGUEN LA PUBLICA-
CIO, AMB UN SEGELL O UNA FIR-
MA QUE ENS SIGUI CONEGUDA.

Les Idees i les Imatges

DE LA VANITAT

I DE LA MODESTIA

DE LA INTEL·LIGÈNCIA

L'intelligent variatòs té, certament, molts de guanyar — digui hom el que vulgui — en l'estima i consideració del públic, fins i tot d'un públic selecte.

La majoria troba més intelligent un intelligent que un variatòs. Els sembla que això li dóna tot. Els fa més efecte, en una paraula.

La vanitat de la intel·ligència, en esdevenir sistematica, organizada i, direíem, professionalizada, disposant habilitat d'un decorat, d'un vestuari i d'un repòrtori escatents, constitueix la teatralitat de la intel·ligència.

La teatralitat de la intel·ligència, per a molts, és un espectacle verament irresistible. De resultats gairebé infalibles. Un pensador, un poeta, un artista a teatral o anti-teatral, per regla general, no són mai compresos, i, menys encara, respectats en el seu just valor.

La modestia de la intel·ligència — modestia per cristiana temperança, per suprema profana elegància, adhuc, en algun cas, per cruel i subtil ironia — no és cotilizada com es mereix en els mercats públics intel·lectuals, ni entre els mateixos nadius seleccions.

La distinció especial, el tacit privilegi, l'exquisit pudor del modest intelligent, proves de superioritat i d'energia quintessencials, son interpretades pel més nombre com una feblesa, com una inferioritat, com una mena d'impostura. Creuen timidesa el que no és sino desconfiança, i temor el que no és sino discrecio.

JOSEP MARÍ JUNYÓ

Dietari històric

5 de juny de 1823

COMENÇA LA DEMOLICIÓ DE L'ESGLÉSIA DE SANT JAUME, DE BARCELONA.

Era una de les velles esglésies de Barcelona, destruïda ara fa cent anys per a exemplar la plaça de la Constitució, i que vulgarment li donava nom, fent famós el porxo, en el qual es reunien els antics consellers.

Es cita l'altar de Santa Maria, del dit temple, en un testament de l'any 985. Amb més certitud, En Capmany diu que fou consagrada l'església en 1148, adduint a més a més el seu caràcter gòtic. Té una sola nau, i l'artístic porxo, que havem recordat, fou pagat per la ciutat i es construí en 1388. Era coetana de la construcció de l'antiga Llotja de Mar, i, com ella, bella manifestació d'arquitectura civil. El construïren cinc esvelts arcs de front i dos al costat, primorosament treballats i que en velles memòries es recorda com a notable exemplar artístic.

El temple, en el seu sostre, tenia pintures al fresc fetes per En Fran-

cesc Tremulles, figurant una glòria al mig, i al voltant una batalla contra els moros, en la qual apareix l'Apóstol combatent contra els musulmans.

Pel lloc i la tradició recordada el temple, pésor més que les guerres de la reconquesta, de tradició castellana, la vinguda de Sant Jaume a Barcelona, on es conta que aixecà una capella cristiana davant de la morta myra del Taber, en la qual s'edificà després la Catedral, i la predica que feu en el lloc que més tard havia d'ésser plaça.

Per a exemplar-la fou enderrocat el temple. Més tard, per a més gran utilització de l'edifici municipal, s'enderroca el temple de Sant Miquel, d'honorosa tradició i bellesa artística.

hem de celebrar que la furia destructora hagi respectat el Sagrat de Cent i una faranya, aleshores tot en verdader perill.

ESPIGOLAIRE

Polítiques

EL MITING D'ACCIO CATALANA

Al teatre del Bosc es celebra l'encuat miting d'Acció Catalana per a presentació de la seva candidatura.

Parlaren els senyors Lluís Massot, qui llegí una carta del senyor Folguera i Duran; Boí i Matas, Rovira i Virgili, Vidal de Liobatera i Nicàlia d'Oliver, coincidint tots a atacar la Lliga.

EL GRUP «LA BARRICADA»

El grup «La Barricada», prepara actes per al dia 17 del corrent juny.

A les deu del matí de l'encuat dia anirà a portar un pom de ginebre al Cementiri Vell on hi ha les despulls del doctor Martí i Julià, amb motiu del sisè aniversari de la seva mort.

A les quatre de la tarda celebrarà un miting d'affirmació nacionalista a Molins de Rei, en el qual hi parlarà els senyors Latorre, Garcia, Llompart, Fernández, Muntanya, Riera i Punt i Roig i Pruna, i provablement el diputat senyor Macià.

ELS ATROPELLS DE FIGUERES

El Jutjat d'Instrucció de Figueres està tramitant amb gran activitat un sumari a conseqüència de la denúncia formulada pel notari de la dita ciutat En Salvador Dali, d'haver-li estat impedit l'exercici de les seves funcions, en les darreres eleccions generals, per la força pública i agents governamentals.

Han declarat ja en el dit sumari, al qual s'han unit altres diligències motivades, així mateix per greus coaccions electorals, gran nombre de persones que han corroborat els fets denunciats, per la qual cosa es crea imminent, a Figueres, una ènigmica resolució del Jutjat.

A la capital empordanesa aquest assumpte, per les importants derivacions que es creu que tindrà, és el tema de totes les converses.

CONSELL DE GUERRA

Dijous vinent, a les deu del matí, a la sala de justícia de l'edifici de Roger de Llúria, es reunirà el Consell de guerra que ha de veure i fallar la causa instruïda contra En Manuel Carrasco Farmiguera, En Miquel Cardona Martí i En Joan Gols Soler, processats pel suposat delicte d'injuries a l'Exèrcit.

Aquest Consell fou suspès fa algunes dies per malaltia d'un dels defensors.

VIATGERS

Han arribat de Madrid els marquesos de Cartina i Urquijo, el com-

te de Gamara i el doctor Recasens. Amb l'express, arriba de Madrid l'ex-governador En Salvador Raventós, el qual batxa al baixador del caper d'Aragó.

A la nit, el senyor Raventós, acompanyat de la seva família, torna Madrid.

**Els serveis d'Agricultura
de la Maicomunitat**

Campagna contra la llagosta en res d'Aragó

Els assaigs contra el flagell de la llagosta començaren en el mes d'abril als pobles de la riberia del Cinca, del cantó de Catalunya, dels quals es va donar compte a la premsa fa parell de setmanes, han anat progressivament proposant de veritable campanya posada la cooperació prestada per la Junta Provincial de Flagell del Camp, de la província d'Osca, i Juntes locals dels pobles de Zaidín Osso, Almudafar, Bellver, i en general de tots els agricultors dels establiments pòbils. Gràcies a ella es van poder formar brigades de sulfatadores molt més nombroses de les organitzades de bell

LOCALS

Féu els honors el cònsol general Comm. Mazzini, ajudat pel personal del consulat.

El degà del cos consular a Barcelona, cònsol general de la República Argentina senyor Gache, volgué associar-se a la festa, pronunciant sentides frases de simpatia per Itàlia, que foren contestades en termes eloquents pel Comm. Mazzini, el qual recordà la seva anterior estada a la florida República sud-americana.

L'ambaixador féu remesa al Cav. Antoni Calcagno d'una artística placa que les societats italianes de Barcelona li dediquen en reconeixement per la seva actuació com a regent en el consulat, fa uns quants mesos.

L'agraciat pronuncià un breu discurs, el qual fou molt aplaudit.

Després el marquès de Paulucci remeté a don Manuel Ribé una medalla d'or amb diploma, amb la qual el Comitè Central de la societat Sant Alighieri volgué premiar el decidit ajut prestat pel senyor Ribé a l'actuació de la dita entitat cultural.

Per últim, el marquès de Paulucci remeté al Cav. Alfred Andreoli, canceller del consulat, les insignies de Cavaller de la Corona d'Itàlia, companyades d'un artístic pergamin que la colònia italiana li ha ofert per a festejar la distinció amb que el Govern italià premiava recentment la tasca i el zel del funcionari.

El festejat, emocionat, pronuncià un discurs per a donar les gràcies al seu Govern i a la colònia, del reconeixement dels seus modestos merits i oferint la seva constant devoció a la Pàtria i a la Colònia.

El cònsol general Comm. Mazzini afegeí paraules per a enalitr l'obra del Cav. Andreoli, inspirada en una extremada cordialitat que assegura al consulat italià la simpatia de tots els que hi han de recórrer, ja que sempre són atesos amb sollicitud i cortesia.

A la nit, a la Casa degli Italiani es celebra una vetllada familiar amb projeccions cinematogràfiques, entre altres també la de la cerimònia commemorativa realitzada a la mateixa casa el passat dia 24, amb el descobriment de la lápida als morts de la guerra.

Per a l'anèmia, cloro-
si i ses complicacions
El millor dels ferruginosos.

L'urba Francesc Altabas, baixant d'un tramvia a la Ronda de Sant Antoni, relleixà, caigut i es produí ferí, des contuses al puny i genoll drets, de no molta importància. Fou auxiliat al dispensari de Sepulveda.

Joseph Martínez, de 24 anys, venedor ambulant, va anar a visitar un amic que viu a un pis del carrer de l'Arc del Teatre, però es va errar i va entrar al pis de sota, la porta del qual era oberta.

En aquest pis hi havia un gos de molt mal geni que, veient un intrús, sense entraïnir-se a lladrar, se li va abalarçar i li va clavar a una cuixa totes les dents, mirels i quelals que tenia i més que n'hagueren tingut, causant-li una pila de ferides.

Als udols de l'atribulat venedor va acondir l'amo del gos, el qual va passar grans treballs per a aconseguir que l'animal abandonés la presa, perquè hi estava entusiasmada de debo.

El pacient va haver d'anar tot coixejant al dispensari.

Vins marca Clariana
Campanys. Licores Rbla. Catalunya, 95

A les nou d'aquest matí, dos sujets disputaven al carrer de Sadurní i anaren a cops de puny. Un urba hi acudi a posar pau i reconegué els dos belligerants com individus de més antecedents.

Aleshores els detingut i els portà a la delegació de policia, on se'ls quedaren.

Una nit jugaven al carrer del Forn, Sans, i un d'ells manejava una

navalla d'afilar, com si fos una joquinina inofensiva, succeint el que era de preveure, o sigui, que un dels nois, Antoni Guimerà, de 6 anys, va rebre un tall regular a la galta dreta. El curaren al dispensari d'Hostalfranchs.

- LA LYSINE es Desinfectant Desodorant.

No fa pudor, no taca, no és tòxica. En aquests moments de veritable perill per a la salut, la més elemental mesura de precaució aconsella la desinfecció amb un producte que, com **Lysine**, sigui eficac, sigui ràpid i no ofereixi cap perill en el seu maneig, ni empesta com tants altres que són usats sense cap resultat útil per a la salut. Devena en centres d'específics, farmàcies i el seu laboratori de la **Lysine**, Diputació, 251.

- Neveres geladores de les millors marques. Païles gelats, etc. Llorens Germans, Rambla de les Flors, 30.

A la Ronda de Sant Antoni, davant del carrer de Ponent, Francesc Mir Mestres, de 53 anys, volgué travessar la via i anava tan encegat que va topar amb un pal del tramvia ocasionant-se una pila de contusions i erosions, i commoció cerebral. Van curar-lo al dispensari proper.

Dels Mossos d'Esquadra

Els de Montcada auxiliaren el Jutjat en les diligències de collir el cadàver d'un home que de moment no va poder ésser identificat, representant tenir uns 60 anys, captaire, amb la roba cremada, suposant-se que es tracta d'un fet casual i com a conseqüència que, havent begut amb excess, sense saber com, se li va calar foc a la roba, morint cremat.

Els de Masnou, després d'algunes diligències, detingueren el vei d'Alella Miquel Aguiló Puig (a) «Tabola», de 19 anys, solter, el qual interrogat convenientment, es declarà autor d'haver agredit una noia de 7 anys, als afors d'aquella població, i als crits de la noia li va tapar la boca i la llança a un torrent d'un metre d'alçada, essent treta d'allí per uns pagesos que tornaven del treball.

El dit subjecte fou posat a disposició del Jutjat.

Els de Cardedeu, interessats pel Jutjat municipal de la localitat posaren a la seva disposició la veïna Manuela Campo Olivares, major d'edat, la qual, celebrant-se un judici de conciliació entre ella i el contractista d'obres don Adolf Agustí, per qüestió d'una casa que aquest li va construir, maltractà de paraula tot el Tribunal, diant que es pendrà la justícia per la seva mà, pel qual motiu el jutge ordenà que fos registrada, trobant-li un ganivet de cuina embolicat en un mocador.

Els de Castellar del Vallès denunciaren un subjecte per danys a la propietat.

Els de Rubí denunciaren les veïnes

Francisca Mateu Benavent i la seva filla Emilia Cucarella, per haver insultat i agredit les veïnes Rosa Isart Pujol i la seva filla Montserrat Costa, causant-los contusions.

També denunciaren un subjecte per infringir la llei de caça.

Els de Taradell denunciaren al Jutjat els veïns Pere Rogé i Magí Moreira, per haver tingut una baralla, promovent amb tal motiu un fort escàndol a la via pública.

Els de Masnou comuniquen que la fàbrica de teixits «La Industrial Llorena, S. A.», d'aquella localitat, ha paralitzat el treball a causa de la falta de primeres matèries, quedant en atur forces 460 obrers d'ambos sexes.

Els serveis prestats per la forca del Cos durant el mes passat, són els següents:

Per infringir les ordinacions municipals, 4 denúncies; per infringir el reglament de policia de carreteres, 10; pressumptes autors d'incendi, 10 defencions; per danys a la propietat, 8; per furt, 20; per baralla i ferides, 8; escapat de casa seva, 1; per infringir la llei de caça, 1; per id. de pesca, 2; pressumptes autors d'assassinat, 2; per escàndol a la via pública, 1; reclamat governativament, 1; per fer còrrer moneda falsa, 1; per intent de violació, 1; reingressat a la Casa de Maternitat, 1; per us indegit d'armes, 10; per profanar sepultures, 1; per lesions, 1; per atropell, 1; per insults al Tribunal de justícia i amenaces de mort, 1. Total, 87 subjectes.

Nonell Germans

CANVI — VALORS — CUPONS

Rambla del Centre, 16

Reial Acadèmia de Ciències i Arts

OBSERVATORI FABRA

Societat Meteorològica i sísmica

Setmana del 28 de maig al 4 de juny de 1923, a les 8 hores

ESTACIÓ METEOROLÒGICA

Temperatura màxima, 20°6 graus el dia 1 a les 11 h.

Temperatura mínima, 10°0 graus, el dia 31 a les 8 h.

Màxima velocitat absoluta del vent, 18 metres per segon, el dia 18, a les 7 h. - 45 m. del WNW.

Pluja total en mil·límetres, 2°4, el dia 31.

Saturació de l'aire, 3 hores en total.

Humitat relativa inferior a 50 per 100, 6 hores en total.

Humitat relativa mínima, 40 per 100 el dia 1 a les 11 h.

ESTACIÓ SÍSMICA

Dià 30.—A les 8 h. 48 m. 29 s. apaixinen les ondes superficials un terratrèmol lluny i mal definit.

Dià 31.—A les 22 h. 22 m. 40 s., es registra la fase principal d'un terratrèmol poc intens, la distància del qual sembla excedir de 3.000 quilòmetres.

Dià 1.—A les 17 h. 41 m. 27 s., apaixinen les primeres ondes d'un terratrèmol fort i de fases confoses, l'epicentre del qual sembla distar de Barcelona uns 10.000 quilòmetres. A les 21 h. 3 m. apareixen les ondes superficials d'una rèplica menys intensa.

El Director de la Secció,
Dr. Fontseré.

NOUS RETOLS EN CATALÀ

Els retols de la casa E. Barat Figueres del carrer de la Llibertat 53, han estat canviats al català dient alxi: «Queviures i Colonial».

Fills de F. Mas Sardà

20. Rambla del Centre, 20

VALORS — CANVI — CUPONS

**SI USTED SUFRE
DEL
ESTÓMAGO**

Si usted experimenta:

- Agruras,
- Tiranteces,
- Pesadeces,
- Calambres,
- Jaquecas,

póngase inmediatamente
al régimen del delicioso

PHOSCAO

Exquisito desayuno.
Poderoso reconstituyente.
Perfecto regulador
de las funciones digestivas.

ALIMENTO IDEAL

de los anémicos,
de los convalecientes,
de los fatigados,
de los ancianos.

En farmacias, droguerías
y comedibles.
Depósito: Fortuny Hnos.,
Hospital, 32. - Barcelona.

DARRERES INFORMACIÓNS

PENINSULA

MANIFESTACIÓNS DEL PRESIDENT

Madrid, 5, 2 tarda
El cap del Govern, després d'haver donat compte als periodistes d'haver-se signat un Decret admetent la dimissió del governador de Pontevedra, senyor Heredia, ha afegit que el Govern ha vist amb gran dolor l'atemptat de que ha estat víctima l'arquebisbe de Saragossa.

Fins ara no hi ha cap notícia de pista determinada.

Així rebrà la visita del general Viñes.

—A propòsit d'aquest general — ha dit— tinc de desmentir que ha guanyat obert a indicacions del Govern la seva sortida de Melilla, puix sols accedirem al seu desig davant la seva insistència per trobar-se malalt i necessitar immediata consulta i potser alguna operació quirúrgica.

Teniu notícia que avui es portaria un comboi a Tizzi Assa, o, millor dit, a les posicions avançades, i tal vegada s'intenta alguna rectificació de lluna, que no significa ni un avengni un retrocés, sinó una major facilitat per als combois en el successor.

Ha negat que s'hagués ofert la comandància de Melilla als generals López Pozas i Bazán, i que aquests l'haguessin rebutjada.

DE L'ATEMPTAT DE SARAGOSSA

Saragossa. — Fins que es produïx la Seu l'exercirà el vicari, capitular don Florenci Jardiel.

La policia ha practicat registres i donat una batuda als afers de la població, però encara no té cap pista.

Ha trobat una pistola A. K. amb el descarrigador buit i amb senyals d'haver estat d'sparades totes les seves càpsules.

Els nois sobre els quals feu foc un dels sujeccions, han declarat que un d'aquests es alt i portava un guardapols, i l'altra, més baixa, anava vestit de negre o fosco.

Més troços recollits per la policia al lloc del successor són: un de calibre 9 i altres de 7,35.

A les cinc de la tarda ingressaren al sanatori del doctor Lozano el patge del cardenal, don Lluís Latre, i el xofre, Jaume Castrenya, amb diverses ferides, produïdes per arma de foc.

Després de minuciosa cura, el doctor Fernández Casas va extraure un projectil que el citat mecànic tenia allotjat al coll, secundant-lo en l'operació els doctors Ferrer i Severo, amb èxit satisfactori.

Refereix el senyor Latre que l'autòmarxava a petita velocitat, i uns deu metres abans d'arribar a la torre del Terminiello, sentí uns quinze disparos.

Allavors intentà baixar de l'autò per auxiliar el cardenal i sofri un esvaniment, caient a terra i quedant sense sentir vora el cotxe.

En recobrar el coneixement observà dos homes que fugien.

Ha declarat el xofre Jaume Castrenya que de tot el successor apenes es dóna compte de res, perquè prenent el cotxe en aquell moment una volta en el camí, portava les mans al volant i la vista fixa en la direcció, no podent precisar per això els senyals dels criminals.

El jutge d'instrucció del districte del Pilar, senyor Del Villar, i el secretari senyor Arregui, es feren càrrec de les primeres actuacions portades a cap pel jutge senyor Castro, i es constituirà a la Comissaria de Vigilància per a continuar els treballs i donar les oportunes ordres a la policia.

El comissari senyor Fernández i l'inspector Cervera estiguieren llarga estona conferenciant amb el senyor Villar.

Els primers treballs efectuats naturalment han estat encaminats a descobrir els detalls relacionats amb l'atemptat, i els senyals dels autors del crim.

El funcionari de policia senyor Agapit Fernández presenta al jutge una pistola automàtica, sistema Alcar, de calibre 9, amb una capsula disparada, i tres capsules de calibre 7 que troba al lloc del successor.

La pistola en qüestió estava completament descarragada.

La policia ha recollit també diversos troços de balles.

Despreuen que els criminals, en

sa fugida, prengueren la direcció de la barriada de Les Dàlies.

A dos quarts de vuit va reunir-se el Capitoli, i prengue els següents acords:

Protestar energícamet contra l'assassinat del cardenal Soldevila.

Elegir per unanimitat per al govern accidental de l'arxidiòcesi el degà del Capitoli.

Nomenar una comissió capitular que s'encarregui dels segells, claus i tots els bens de la Mitra.

Que deixa sis embalsamat el cadàver i exposat al públic del dimecres a divendres, convertint en capella ardent la gran sala del Palau arquebisbal, anomenada dels Retrats, per on desfilà el públic ordenadament.

També s'acorda que el vinent dijous, amb els honors d'ordenança, sia traslladat el cadàver al Pilar, on hi haurà un gran ofici de Difunts, i dissabte se celebraran els funerals i l'enterrament.

Dijous vuit dies, el capitol haurà de procedir al nomenament de vicari capitular, perquè, de no ésser així automaticament pendrà el comandament de la diòcesi el sufragani més antic.

En la reunió del Capitoli s'ha llegit una comunicació que el Cardenal va escriure el 1917, i que estava guardada en un sobre amb la següent inscripció: «Per a obrir-lo després de la meva mort».

Se sap que la lectura d'aquest document ha causat vivissima impressió, puix l'escript comença diant: «Quan V. E. llegueixi aquest escrit, ja meva anima estarà en presència de Déu».

Parla després com ha d'ésser el seu enterrament, i diu que perdone de tots els qui l'han pogut ofensir, i també demana perdó als qui ell hagi ofès o perjudicat, si bé sensa la meva poeta intenció de fer mal.

Entre altres obres benèfiques que feu el cardenal Soldevila, hi ha l'Asil de la Coronació.

El dia d'Alba, el qual en acompanyarà del Rei a Madrid va rebre d'aquest encàrrec de visitar el cardenal Soldevila, en anar a complimentar-lo avui s'ha trobat amb la desagradable sorpresa que és de suposar.

Sembra que el cardenal ja tenia fa temps el pressentiment de la tragedia que s'ha desenvolurat.

No s'ha tantat cap teatre. Només el Saturno Park ha suspès la festa organitzada per a aquesta nit.

El cardenal Soldevila fa molts anys que confessava i combregava tots els divendres, però ja fa algun temps que havia traslladat aquest costum religiós als dilluns, per la qual raóahir al matí havia estat llarga estona amb el seu pare espiritual, que és un P. jesuïta, i després es traslladà a la Seu, on se celebren les Quaresmes.

El cardenal Soldevila ha mort pobret, fins a l'extrem que els vint i tant mil duros que li remeté un magistrat fa poc procedents d'una testamentària, els tenia preparats per a repartir-los equitativament entre els establiments benèfics de Saragossa.

Pot dir-se que fera dels bens de la Mitra, no tenia cap capital.

Els dos ferits segueixen en estat relativament satisfactori.

A la darrera del cotxe, en el qual havia el cardenal, s'han comptat dotze impactes.

DETENCIÓ DELS SUPOSATS AUTORS DE L'ATEMPTAT DE SARAGOSSA

Madrid, 5, 6'15 tarda.

A l'última hora de la tarda el sots-secretari de la Gobernació ha manifestat als periodistes al Congrés que a dos quarts de sis havia celebrat una conferència telefònica amb el governador de Saragossa.

Aquesta autoritat participa que la guàrdia civil havia detingut al poble d'Utebo, d'aquella província, dos individus sospitosos com a presumpcions autors de l'assassinat del cardenal Soldevila.

Els detinguts han negat rodonament tota participació en el fet.

No obstant, un noi que presencia l'atemptat i que ha estat traslladat a Utebo ha reconegut un dels detinguts com un dels que feren els disparos.

El jutjat que entén en aquest deute ha sortit cap al poble d'Utebo.

LA TARDÀ AL CONGRÈS

L'assassinat del cardenal Soldevila i el combat que es suposava esfarriur-se avui a la zona de Melilla,

han constituit el tema de les converses durant tota la tarda al Congrés.

Abans de la sessió s'han reunit el president de la Cambra, el senyor Sánchez Guerra i els ministres de Finances i Gobernació. Han tractat amb la presidència de dedicar unes frases necrològiques a la memòria de l'arquebisbe de Saragossa; però després de consultar el cap del Govern i de compulsar l'estat de la Cambra, s'ha desistit d'això.

egmE ejjov jwespggmbrr rnbxxz

El senyor Lazaga ha visitat el president del Congrés per anunciar-li unes preguntes al Govern sobre la dimissió dels comandants generals de Melilla i Ceuta. El senyor Alvarez li ha contestat que no podia ser, perquè l'interès i la urgència de la pregunta no eren dels compresos en l'article 16 del Reglament de la Cambra.

També ha visitat al president del Congrés el senyor Leroux per anunciar-li una pregunta al Govern sobre el seu criteri sobre els dictamens del Suprem. Com que el ministre de la Gobernació li ha manifestat que el criteri del Govern era considerar-los com a sentències, el senyor Leroux ha desistit de fer la pregunta.

El manifestat també que es proposava parlar sobre l'empat dels dos candidats de Mahó, senyors Canet i Parreno, puix constantment són publicats en la premsa i també són conegudes llurs malícies, i no obstant, aquests crims es cometent cada dia amb la més gran impunitat.

El senyor AMPUERO, després de condemnar l'atemptat comès, denuncia al Govern que doni mostres de vida, perquè la indefensió dels ciutadans és notòria.

El ministre de GRACIA I JUSTICIA,

en nom del Govern, rebuixa les paraules del senyor Sanchez de Toca, que atribueix al Govern liberal la causa de l'estat anormal que travessen Barcelona i altres poblacions, pujix aquest és un mal de tots els temps, tan liberals com conservadors.

Afirmà que el Govern està decidit a fer respectar la llibertat i els drets humans, i això haurà d'encaixar els seus esforços.

El senyor MESTRE protesta, en nom de la minoria clerical, de l'atemptat, i recomana la necessitat de governar.

No servirien de res els discursos pronunciats, si als dits discursos no s'afeix una decidida voluntat de governar.

El ministre de GRACIA I JUSTICIA insisteix que el Govern compleix amb el seu deure, i fa avinent que aquests discursos de critica resten autoritzats al Govern que la necessita tota. Rumors.)

Jura el càrrec un senador, i el Senat passa a reunir-se en seccions.

A les cinc en punt es reobre la sessió, donant-se compte del resultat de les seccions.

Es illeglxen uns dictamens de la Comissió d'Actes i declarada la urgència s'afeixa la sessió.

SENAT

Madrid, 5, 4'15 tarda

Sobre la sessió a tres quarts de quatre, sota la presidència del comte de Romanones.

Al banc blau, els ministres de Gracia i Justicia, Finances, Instrucció Pública i Treball.

Es dóna lectura al despàtix ordinari, en el qual figura el suplicatori per a processar el general Berenguer.

Juren el càrrec alguns senadors.

Ordre del dia.

S'aprova l'acta de la sessió anterior.

El ministre de GRACIA I JUSTICIA fa us de la paraula per a protestar energícamet contra l'atemptat de què ha estat víctima l'arquebisbe de Saragossa, cardenal Soldevila, assassinat que ha privat a l'Església d'un dels seus més preclaris fills i que ha d'essent i serà segurament condemnat per tots els esperits honrats.

Demana una llàgrima per a la víctima i una frase de condemna per als autors de l'atemptat. (Bé.)

El PRESIDENT dedica frases d'elogi al cardenal Soldevila.

Ha estat assassinat — diu — per l'única raó d'haver arribat dalt de tot en l'exercici del seu ministeri.

Les virtuds que adornaven l'arquebisbe de Saragossa fan més inexplicable el crim comès.

El Senat protesta amb totes les seves forces d'aquest vituperable atemptat, com protesta contra tots aquells que es vénen cometent i que són una deshonra per a tota Espanya.

Constarà en acta el sentiment de la Cambra per l'assassinat del cardenal Soldevila.

Els senyors ROYO VILLANOVA i GUILLÉN SOL, com a senadors elegits per Saragossa, expressen també el seu sentiment pel crim comès, fent ressaltar els mèrits i virtuts que adornaven el cardenal arquebisbe de Saragossa.

Madrid, 5, 5'15 tarda.

El bisbe de MADRID-ALCALÁ diu que agraeix al Govern, al president de la Cambra i al Senat les paraules de condemna per l'assassinat de l'arquebisbe de Saragossa.

El crim comès és inexplicable i és ineixable, perquè els prelates de l'Església cristiana estan disposats a morir en compliment del seu deure.

En nom del bisbat, s'adhereix a les paraules de sentiment pronunciades a la memòria del cardenal Soldevila, el qual ha estat assassinat perquè estava complint un deure social, i la seva mort servirà d'exemple a tots els bisbes espanyols, els quals estan sempre disposats a fer el sacrifici de llur vida.

El crim comès és inexplicable i és ineixable, perquè els prelates de l'Església cristiana estan disposats a morir en compliment del seu deure.

El senyor PRIETO. — I abans, no podia el Govern posar-se a disposició de l'atemptat realitzat a Saragossa.

El ministre de la GOVERNACIÓ diu que està a disposició de la Mesa.

El PRESIDENT. — Des del moment que el ministre es posa a la disposició de la Mesa, no veig inconvenient que parli el senyor Cierva.

El senyor PRIETO. — I abans, no podia el Govern posar-se a disposició de l'atemptat realitzat a Saragossa.

El senyor CIERVA creu que és necessari parlar un xic del que passa.

Així a Saragossa es realitzà un atemptat que ve a ser la continuació d'un terrorisme imperant. A Barcelona es cometent diàriament atemptats i quedent impunits. Així foren morts un noi i un policia. A Bilbao es descobri un atemptat preparat contra l'advocat d'Alts Forns. El Jurat absol, i no vull tractar d'una sentència dictada pels tribunals. Ha vingut després l'atemptat contra el cardenal Soldevila.

Madrid, 5, 5'15 tarda.

Com a representants del país — diu el senyor Cierva — hem de protestar contra aquests atemptats, primer, i després preguntar al Govern si té mitjans per acabar amb aquests crims terroristes que no poden consentir-se en un poble noble com l'espanyol.

Te al Govern la seguretat que mantindrà els mitjans de què disposa per evitar la impunitat d'aquests delictes?

Qui és el propòsit del Govern en la matèria?

VIDA MARÍTIMA I COMERCIAL

DEL CONGRES DE PESCA

Diversos pescadors, patrins i propietaris d'embarcacions remitenis i consignataris de les costes catalanes, presentaren al primer Congrés de pesca les següents conclusions:

Primera. — El criteri del Congrés que la seva obra ha d'inspirar en un ample sentit de llibertat, i tant és contrari a tota forma d'Associació el els Estatuts de la qual en contingut disposicions contràries a la llibertat de la indústria pesquera en els seus diversos rams.

Segona. — Han de rebutjarse totes les coalicions encanviades a favor dels pescadors, remitenis, consignataris, armadors i compradors majoristes, normes generals emanades a favor solament una de les parts en perjudici de les altres o de qualsevol d'aquestes.

Tercera. — Es declaren nulles i sense valor totes les estipulacions i convenis que puguin existir, amb caràcter més o menys general, entre els consignataris, remitenis, armadors i compradors; per a obligar a vendre la operar en determinades condicions; i es consideren il·legals les netes acceptades com a fiança qualsevol de les sancions que acaben tinguessin atorgades.

Quarta. — L'anomenada Federació General de Peixaters s'ha de considerar delictiva ja que es manté per les accions, l'amenaça i el terror, il·legal ja que tendeix a envilir el preu del treball dels pescadors de les platges i augmentar desconsiderablement el preu de venda al consum públic, immoral des del moment que agrupa elements tan diversos per a imponer arbitris i condicions abusives; i il·legal pel seu mitjà de luita, com els boicots, locaus i sabotatges.

Cinquena. — La Federació Catalana ha de consistir en una agrupació d'Associacions amb objectiu de defensar els interessos generals de la indústria pesquera en la nostra regió, sense coartar la llibertat ni els particulars ni dels membres de les mateixes. Fadeslo a la Federació ha de ser voluntària i la seva forma de constitució sembla a la del Foment del Treball Nacional o la Federació Agrícola Catalana Balear, o dels Vitecutors de Catalunya.

PER LA REPRESSIÓ DEL CONTRABAND

El Foment del Treball ha rebut de

Gupúscoa la següent comunicació:

La comissió provincial, en la sessió d'avui, ha adoptat el següent acord:

S. S. examina l'escript presentat pel president de la Corporació Oficial Foment del Treball de Barcelona, en representació de la dita corporació, felicitant el Cos de Miquelets de Gupúscoa per la presa que han realitzat alguns dels seus individus de mil coberts de goma per a automòbils i tangent la suma de 1.000 pesetes per a repartir entre els individus que hagin contribuït a la detenció de l'esmentada mercaderia, perquè serveixi d'exemple llur dignitat.

En virtut d'això S. S. acceptant la gratificació remessa, l'imperi de la qual es destinara pel comandant en cap accidental al fit proposat, remetent-se íntegre al miquel Ferran Berasategui, únic aprehensor, acorda tributar un expressiu vot de gràcies a la dinya Corporació remitent i passar el seu escript a la Comandància de Miquelets per a satisfacció d'aquest Cos.

Es trasllada a vostè per al seu decret coneixement.

Deu el guardi moltis anys.

Sant Sebastià, 17 de maig de 1923.— El vice-president, Vicenç Laffitte; El secretari, Ramon de Zibidio.

GOTITZACIONS OFICIALS DELS VIENS EN ELS MERCATS MERCIONALS DE FRANÇA

Collita 1922

Lezignan (16 de maig): Minervois, de nou a dotze graus, de 40 a 70 francs l'hectolitre. Corbières, de 9 a 12 graus, de 40 a 70 francs l'hectolitre.

Narbona (17 de maig): De 8 a 12 graus, de 35 a 70 francs l'hectolitre.

Cinquena: — La Federació Catalana ha de consistir en una agrupació d'Associacions amb objectiu de defensar els interessos generals de la indústria pesquera en la nostra regió, sense coartar la llibertat ni els particulars ni dels membres de les mateixes. Fadeslo a la Federació ha de ser voluntària i la seva forma de constitució sembla a la del Foment del Treball Nacional o la Federació Agrícola Catalana Balear, o dels Vitecutors de Catalunya.

Cartasona (19 de maig): De 8 a 11,05 graus, de 34 a 62 francs l'hectolitre.

Olorizac (Minervois) (20 de maig):

Per la repressió del contraband

El Foment del Treball ha rebut de

Centre Cotoner de Barcelona

INFORMACIÓ TELEGRAFICA
TELEGRAMES OFICIALS DEL DIA D'AVUI

Liverpool	Tanca anterior	Obriment avui	Segon telegrama	Tercer telegrama	Quart telegrama	TANCA
Disponible . . .	15,96	00,00	15,67	00,00		00,00
Futurs: . . .	14,58	14,29	14,35	00,00		14,11
Octubre . . .	13,20	12,84	12,91	00,00		12,84
Gener . . .	12,67	12,28	12,37	00,00		12,11
Marc . . .	12,47	12,08	12,17	00,00		11,93
Agost . . .	12,27	N.	11,99	00,00		11,78

Alexandria	Juny	Octubre	Jumei	Tanca anterior	Obriment avui	TANCA
Futurs. Ashmouni	29,05	27,70	Juliol.	15,50	00,00	00,00
Sekellaridis	30,80	32,10	Nbre.	16,10	00,00	00,00

Nova York	Tanca anterior	Obriment avui	Segon telegrama	TANCA
Disponible . . .	27,40	00,00	00,00	00,00
Futurs: . . .	25,95	26,10	25,75	00,00
Octubre . . .	23,27	23,30	22,86	00,00
Desembre . . .	22,94	22,67	22,50	00,00
Gener . . .	22,63	22,35	22,24	00,00
Marc . . .	22,60	00,00	00,00	00,00

Nova Orleans	Tanca anterior	Obriment avui	Segon telegrama	TANCA
Disponible . . .	27,50	00,00		00,00
Futurs: . . .	26,16	00,00	00,00	00,00
Octubre . . .	22,60	00,00	00,00	00,00
Desembre . . .	22,32	00,00	00,00	00,00
Gener . . .	22,25	00,00	00,00	00,00
Marc . . .	22,15	00,00	00,00	00,00

Barcelona, 4 de juny de 1923

BORSA DE BARCELONA

5 de juny
de 1923

GOTITZACIÓ UNICA DEL COLEGI D'AGENTS DE CANVI I BORSA I EL MERCAT LLIURE DE VALORS

VALORS A TERME. — Al matí, a la Sala de Contractacions del Casino Mercantil, a fi de mes: Es fa de Nords de 69'30 a 69'10, Alacants a 73'10, Orenses de 19'60 a 19'70 i a 19'60, Madrilenya de Tramvies a 95'5 a 96'00 i a 98'50, i Aigües de Barcelona, cupo tallat, s'ha fet entre 123'50 i 123'75.

A la tarda, a la Casa Eliot. Es fa de Nords de 69'00 a 68'85 i a 69'10 i tanquen a 69'05, Alacants de 72'85 a 73'00 i a 72'90, Orenses de 19'40 a 19'60 i a 19'60, Colonial a 68'65 i a 68'75, Crèdit i Docs a 17'10 i a 17'60, Gran Metropolità a 149'00, Antòmnibus a 119'00, Aigües a 123'50, i Madrilenya de Tramvies de 95'75 a 95'50 i a 95'75.

Darrera sessió. — Al Casino Mercantil, de dos quarts de cinc a les cinc de la tarda, a fi de mes: Es fa de Nords a 63'95 a 63'85, Alacants de 72'75 a 72'75, Orenses a 19'45 i a 19'50, Tramvies a 166'00, i Aigües a 123'25.

DERIFERENCIES DE LES OPERACIONS A TERME

De la tanca d'ahir a les cinc de la tarda a la d'aquest matí, es baixa 0'25 de Nords, 0'10 d'Alacants, 0'05 d'Orenses i 0'15 de Madrilenya de Tramvies.

De la del matí, a la de les cinc de la tarda d'avui, es baixa 0'15 de Nords, 0'35 d'Alacants, 0'10 d'Orenses, i 0'40 d'Aigües.

GOTITZACIÓ DE MOEDES ESTRANGERES

Frans, 42'80; suïssos, 119'20; belgues, 36'50; illeses, 30'56; lliures, 30'70; dolars, 6'50; marcs, 0'015, i corones 0'0125.

AL COMPTAT. GOTITZACIÓ DE VALORS NO INSCRITS EN EL BUTLLETI OFICIAL

F. C. Cremallera de Montserrat 6%, a 98'65. Barcelona Traction and Light Power 7%, a 102'21, a 100'50. Barcelona Traction and Light Power 7%, pref., a 109'00. Barcelona de Navegació 4 1/2%, a 35'00. Companyia Espanyola de Colonització 6%, a 96'50. Foment d'Obres i Construccions 6%, a 99'50. Municipis de l'Exposició 6 per 100, a 99'50. Ferrocarrils de Catalunya 6%, a 95'75.

Obligacions del Tresor Espanyol 1 1/2%, a 100'60.

(Reproducció del Butlleti Official)

Canvis estrangers	Ajuntaments i Diputacions	Alacants 1.ª hipoteca	Regadins Llevant 6%
Paris, xec	42'80	Municipi semestre	• 60'00
Londres, xec	38'55	• 81'00	• 68'75
Berlin, xec	0'0 150	• 1907 D	• 67'75
Viena xec	0'0 0125	• 1918 B	• 52'50
Roma, xec	38'70	• 1918 E	• 72'50
Gènova, xec	35'83	• 1918 F	• 69'50
Zurich, xec	119'20	• 1918 B	• 77'50
Nova York, xec	8'50	• 1918 B	• 87'65
		• 1917 B	• 88'00
		• 1918 B	• 101'50
		• 1919 B	• 88'25
		• 1920 B	• 88'50
		• 1921 B . . . %	• 89'00
		• 1922 B . . . %	• 89'25
		• 1923 B . . . %	• 89'50
		• 1924 B . . . %	• 90'00
		• 1925 B . . . %	• 90'25
		• 1926 B . . . %	• 90'50
		• 1927 B . . . %	• 90'75
		• 1928 B . . . %	• 91'00
		• 1929 B . . . %	• 91'25
		• 1930 B . . . %	• 91'50
		• 1931 B . . . %	•

Dels afors

Sarria

l'Internat de les Escoles Pies se celebraren a l'Internat de les Escoles Pies de Sarria les funcions religioses que l'Apostolat de l'Oració dedica al Sagrat Cor de Jesús.

A la capella de l'Internat se celebren a dos quarts de vuit, missa de Comunió, i a les deu, posat de maestretat el Santíssim Sagrament, l'Oració del Col·legi, acompanyat per la banda instrumental, dirigida pels respectius professors En Josep Antoni Sala, En Joaquim Badia i En Joan Camps, cantà la inspiradíssima missa composta pel Rnd. P. Josep

Avui, a la tarda hi hagué exposició de

S. M. cant del Trisagi i motets. Aixist: Estrena de ESTUDIANTINA (tres actes), de Poet Aragall i J. M. Castelví, música del mestre Josep Ribas.

Després s'organitzà una lluïda processó que recorregué els jardins i el pati central del Col·legi.

Les penons estaven confiats als col·legials Pere Llobet, Francesc Ojeda, Joan Sindreu, Francesc Beenguerell, Francesc Oller, Francesc de Pol, Miquel Cabré, Enric Buj, Josep M. Aymerich, Nicanor Ancochea, Josep M. Peñalver, Jaume Uriach, Maties Mallol, Manuel Perera, Manuel Paredo, Joaquim Dalmau, Lluís M. Buxeres i Josep Patxot.

La custòdia la portava el P. Salvador Coch, assistent general, i acudiren de prestes el P. Rector dels Escolapis de Terrassa Rnd. Salvador Marco i el del Col·legi del carrer Ample P. Josep Bové.

A la presidència de la comitiva anava els PP. Escolapis: Concàbella, de Terrassa; Ramon Pollina, rector de l'Internat; Josep Castelví i Josep Gil.

Encavava la dita comitiva la Banda

d'instruments de Badajoz. Es tornada a la capella es dona la benedicció amb el Santíssim, reservant-se seguidament.

Acabada la festa religiosa, la qual fou presenciada per nombrosos públics, entre el qual figuraven moltes famílies de la nostra aristocràcia, es va disparar un castell de focs artificials. L'esmentada Banda interpretà diverses peces musicals.

Entre les distingides persones que assistiren a les festes figuraren el Rnd. P. Vicari general de l'Ordre escolapi N'Antoni Miralls.

Tots els alumnes del Col·legi celebraren la festa amb un exquisit àpat.

L'infadigable secretari Rnd. P. Fajula rebé novament felicitacions per l'èxit de la festa.

URALITA

LA MEJOR TINTURA PROGRESIVA

ES

LA FLOR DE ORO

Usando esta privilegiada agua

nunca tendrás canas ni serás calvo

El cabello abundante y hermoso es el mejor atractivo de la mujer

La Flor de Oro

La Flor de Oro